Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 662
Marți 30 august 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Lucrărilor de sezon toată atenția!

12 tone porumb siloz pentru fiecare vacă

Anul trecut, am asigurat cîte 10 tone de porumb siloz pentru fiecare vacă. Astfel am reușit să obținem și în timpul iernii producții constante de lapte realizînd o medie zilnică pentru tot anul, de 12—13 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

Pentru sporirea continuă a producției de lapte în acest an am cultivat 156 de ha. cu porumb siloz, cultură pe care, am îngrijit-o cu toată atenția.

Folosind întreaga capacitate a combinelor adaptate și a tocătorilor, lucrătorii gospodăriei noastre însilozează zilnic 200—220 de tone de porumb. Fiecărei vaci de lapte îi vom asigura cel puțin 12 tone porumb siloz.

Ing. ILIE LUCĂ
director G.A.S. Variaș-Timișoara

PESTE 6.800 DE TONE

La G.A.S. Aradul Nou, însilozarea nutrețului este în toi. Pînă în prezent aci s-au însilozat peste 6.800 tone. In fotografie: Brigada condusă de Ion Perțache lucrează la umplerea gropii pentru siloz.

Arături adînci

Printre brigăzile fruntașe de la S.M.T.-Orțișoara, regiunea Timișoara, se numără și brigada a III-a.

Intreaga brigadă și-a terminat planul de arături adînci de vară pînă la data de 18 august.

In fotografie: comunistul Viorel Alba efectuînd arături adînci pe ogoarele gospodăriei colective Orțișoara.

Măsuri stabilite de Consiliul de Miniștri cu privire la schimbul de semințe cerealiere

În vederea ridicării continue a producției de cereale păioase, în ultimii ani s-au introdus în cultură numeroase soiuri de grîu valoroase, care în condițiile de producție și experimentare au dat sporuri de 500—1.500 kg. la hectar față de soiurile autohtone. Aceste soiuri, pe lîngă faptul că au dat producții ridicate la hectar, au dovedit calități deosebite cum sînt: o mare capacitate de valorificare a îngrășămintelor naturale și minerale, rezistență la cădere și la pălire și altele.

Pentru realizarea sarcinii trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. care prevede că pînă în 1965 producția globală agricolă să crească cu 70—80 la sută, față de 1959 și, ținînd seama de rolul pe care îl au semințele selecționate, alături de ceilalți factori agrotehnici, la ridicarea producției agricole statul vine în ajutorul gospodăriilor agricole colective cu semințe de grîu valoroase în condiții de schimb avantajoase.

În scopul realizării schimbului de semințe la timp și în cele mai bune condiții, Consiliul de Miniștri al R. P. Romîne a dat o dispoziție prin care se stabilește ca Comitetul de stat pentru valorificarea produselor agricole să livreze unităților agricole cooperatiste semințe de soi de grîu, secară și orz din fondul de schimb al statului kg/la kg la care se adaugă diferența de calitate. Se admite la schimb și grîu în amestec cu pînă la 20 la sută secară. Pentru secara aflată în amestec cu grîu schimbul se va face în proporție de 0,800 kg grîu pentru un kg secară. Acoperirea cheltuielilor de manipulare, condiționare și transport se va face de unitățile care se prezintă la schimb în natură sau în bani. Ministerul Agriculturii, comitetele executive ale sfaturilor populare vor asigura o îndrumare tehnică permanentă în vederea aplicării agrotehnicii corespunzătoare fiecărui soi de grîu și va controla îndeosebi calitatea lucrărilor pentru pregătirea terenului, cantitățile de semințe la ha și adîncimea de semănat. De asemenea, vor lua măsuri corespunzătoare pentru realizarea integrală a schimbului de semințe din fondul statului și vor verifica ca livrarea să se facă pe baza documentului de recunoaștere a soiului și a buletinului de analiză pentru stabilirea calității semințelor.

ÎN RAIONUL TITU

Arăturilor și însilozărilor — atenția cuvenită

„Arăturile adînci de vară făcute la vreme și la adîncimea prescrisă de agrotehnică — îmi spunea zilele trecute tov. ing. Iustin Istrătescu, șeful secției agricole a sfatului popular raional Titu, regiunea București, au contribuit, alături de alți factori, în mare măsură la obținerea de recolte bogate în acest an. Colectiviștii noștri din Produlești, Cornățel și Titu, bunăoară, cunoscînd avantajele arăturii adînci de vară sînt și în actuala campanie fruntași în executarea acestei lucrări".

Intr-adevăr, ajutate de mecanizatorii de la S.M.T. Titu, folosind și atelajele proprii, gospodăriile colective mai sus amintite și-au îndeplinit planul arăturilor adînci de vară în proporție de aproape 70 la sută.

Nu însă peste tot lucrurile se prezintă mulțumitor. În comune ca Odobești și Vînătorii Mari de exemplu, arăturile adînci de vară pe terenurile ce vor fi însămînțate în toamnă sînt făcute pe suprafețe mult prea mici față de posibilități (abia circa 25 la sută). Pe întregul raion planul arăturilor adînci de vară a fost realizat în proporție de numai 67 la sută, din care pentru însămînțările de toamnă s-au arat 4.105 ha față de cele 13.000 ha planificate (adică 31,5 la sută).

Ce-i drept, în raion nu a plouat de multă vreme. Acest lucru a făcut ca pămîntul să se întărească, iar arăturile să se facă cu greutate. Unele tractoare (cele cu roți metalice și pe șenile) lucrează numai cu 2 brazde în loc de 3. Totuși aceasta nu-i principala cauză a rămînerii în urmă a lucrărilor. Dacă organele agricole și de stat din restul comunelor ar fi luat pildă din activitatea unităților fruntașe, ritmul executării arăturilor adînci de vară ar fi fost cu totul altul, iar viteza zilnică de lucru planificată s-ar fi putut realiza.

PENTRU „PĂȘUNATUL DE IARNĂ"...

al animalelor, în raion inițial au fost luate măsuri spre a se însiloza 11.071 tone de plante furajere, îndeosebi cu porumb siloz. În această privință, din capul locului trebuie arătat că în raionul Titu lucrurile merg cît se poate de greoi. Cu excepția gospodăriei colective din Titu care a și însilozat 250 tone din cele 270 tone de porumb siloz planificate, în restul unităților agricole cooperatiste această lucrare se desfășoară cu viteză de... melc. Cu toate că porumbul-siloz a intrat în faza de coacere lapte-ceară și pe alocuri, din cauza secetei, a început a se usca, în majoritatea G.A.C.-lor și întovărășirilor agricole nu s-a însilozat nici măcar un braț de porumb. Pe întregul raion, planul la însilozări nu a fost îndeplinit decît în proporție de 3 la sută.

Cauza principală a rămînerii în urmă a însilozărilor în acest raion o constituie slaba preocupare a unor conduceri de gospodării colective și întovărășiri agricole. De două ori a fost șeful secției agricole raionale, tov. ing. Istrătescu, la gospodăria colectivă din comuna Produlești pentru a sprijini însilozările — și deși tov. președinte Dinu C. Marin și inginerul Ilie Dumitrașcu au arătat că vor începe însilozatul chiar de a doua zi, — aici nu s-a însilozat nimic din cele 400 tone porumb-siloz ce trebuiau puse la murat. Foarte slabe rezultate față de posibilitățile existente s-au obținut la însilozarea porumbului furajer și în comunele Potlogi, Conțești, Corbii Mari, Odobești și Sălcuța.

★

În comunele raionului Titu există posibilități ca ritmul arăturilor adînci de vară să fie intensificat, întrucît S.M.T.-ul Titu lucrează în prezent cu jumătate din numărul tractoarelor în două schimburi. La fel și S.M.T.-ul din comuna Vînătorii Mici. Trebuie numai ca activitatea mecanizatorilor să fie mai bine îndrumată și controlată astfel ca utilajul mecanic să fie folosit cu maximum de randament.

În ce privește însilozările, este necesar ca organele de stat și agricole din raion să ia neîntîrziat măsuri operative pentru începerea lucrărilor, acolo unde acest lucru încă nu s-a făcut.

I. LEȘEANU

La țintă

In cea mai mare parte a G.A.C.-urilor din raionul Olteni, regiunea București, însilozatul porumbului furajer n-a început încă.

— Auleu ce funie groasă,
E a Joianei neapărat!

Mi-amintește că e vremea
S-o pornesc la-nsilozat...

Buletinul muncilor agricole

Ne aflăm într-o perioadă de timp cînd lucrătorii din agricultură sînt solicitați de o serie de lucrări însemnate. Dintre acestea, efectuarea arăturilor adînci și însilozarea furajelor, îndeosebi a porumbului pentru siloz, sînt fără îndoială cele mai importante. Intr-o serie de regiuni unde munca a fost organizată cu chibzuială, unde tractoarele, mașinile și atelajele au fost folosite în mod judicios s-a izbutit să se obțină rezultate mulțumitoare. Astfel, regiunile Oradea, Galați, Constanța și Ploești realizaseră pînă la 25 august arături adînci pe 81—91 la sută din suprafețele planificate. In general însă ritmul de executare a arăturilor adînci este încă nesatisfăcător. Ne-o dovedește faptul că în săptămîna trecută în întreaga țară, deși timpul a fost prielnic, s-au arat cu circa 80.000 ha mai puțin decît în săptămîna precedentă. Aceasta, deoarece într-o serie de regiuni ca Suceava, Stalin, Baia Mare, Bacău, Iași etc., s-a folosit într-o mică măsură schimbul II la tractoare, ceea ce a făcut ca acestea să fie folosite incomplet. Tocmai datorită nefolosirii cu întreaga lor capacitate de lucru a tractoarelor și celorlalte utilaje o serie de S.M.T.-uri din regiunile sus amintite cum ar fi, de pildă, Huedin, Turnișor, Reghin, Podul Iloaiei și altele, n-au realizat pînă la sfîrșitul săptămînii trecute decît 25—38 la sută din planul campaniei de vară. Așa stînd lucrurile, este necesar ca factorii de răspundere din agricultura regiunilor amintite ca și ai celorlalte regiuni rămase în urmă cu arăturile, să ia grabnic măsuri de impulsionare a ritmului acestei lucrări.

O acțiune strîns legată de pregătirea în condiții optime a campaniei însămînțărilor de toamnă este organizarea și începerea schimbului de semințe de grîu, conform recomandărilor consfătuirii pe țară a grîului. In unele regiuni cum ar fi Autonomă Maghiară, Pitești și Timișoara schimbul de semințe a și început. Este necesar însă ca în toate regiunile țării să se organizeze în cele mai mici amănunte schimbul și să fie început de îndată.

In ultima vreme, în majoritatea regiunilor țării porumbul pentru siloz a ajuns în faza de coacere lapte-ceară. Pentru a-și asigura un furaj de calitate, multe din unitățile agricole de stat și cooperatiste au trecut imediat la recoltatul și însilozatul acestuia. Așa, bunăoară, gospodăriile de stat din regiunea Iași, printr-o bună folosire a mașinilor de tocat, însilozaseră pînă la 25 august 43.092 tone de furaje (51 la sută din plan), din care 30.824 tone porumb, iar unitățile agricole cooperatiste din regiunea București puseseră la murat pînă la aceeași dată 171.665 tone de nutrețuri (53 la sută din plan) din care circa 162.600 tone porumb.

Avansate cu însilozatul furajelor sînt, de asemenea, și regiunile Galați și Ploești. In regiuni ca Timișoara, Craiova, Suceava etc., unde deși există condiții prielnice pentru însilozatul furajelor această lucrare se desfășoară cu mult sub posibilități.

Este necesar ca în următoarele zile în întreaga țară să fie grăbit ritmul recoltării și însilozării porumbului pentru siloz știut fiind că neînsilozarea la vreme a acestuia duce la diminuarea valorii lui nutritive.

Roadele pregătirilor

Incă de la mijlocul lunii august, muncitorii, tehnicienii și inginerii de la gospodăria de stat Gloduri, regiunea Bacău, au început însilozatul porumbului pentru siloz, în faza de coacere lapte-ceară.

In vederea însilozării la timp a porumbului pentru siloz, pregătirile s-au terminat încă de la 10 august. Intre altele, s-au amenajat încă 16 gropi iar pentru tocatul porumbului în afară de cele 2 tocători existente au fost adaptate o batoză și o cositoare. In fiecare zi aci s-au însilozat între 40—50 tone de porumb siloz.

Citiți în pag. 3-a:

PENTRU O RECOLTĂ BOGATĂ DE GRÎU ÎN 1961

Aspecte de la consfătuirile regionale București și Galați privind cultura grîului

Vom valorifica însemnate suprafețe de terenuri neproductive și slab productive

Convorbire cu tov. **AVRAM ȚUICU**
vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular raional Bujor, regiunea Galați

ÎNTREBARE: *În raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al P.M.R. se spune că pentru mărirea producției de fructe și struguri se prevede că pînă în 1965 să fie extinse plantațiile de pomi fructiferi și viță de vie la 300.000 hectare fiecare și că noile plantații se vor amplasa numai pe terenurile în pantă, erodate, și pe terenurile nisipoase, care nu pot fi valorificate în mod economic prin alte culturi. Raionul dvs. este situat într-o regiune deluroasă, cu pante mult înclinate, și cu însemnate zone erodate. Ce puteți să ne spuneți în legătură cu acțiunea de valorificare a acestor terenuri?*

RĂSPUNS: In raionul nostru există o suprafață de circa 6000 hectare unde este necesar să se execute lucrări de ameliorare în scopul stăvilirii eroziunii solului și utilizării ei în modul cel mai economic. Aceste lucrări au început încă din 1958, izbutindu-se ca pînă la sfîrșitul anului trecut să ameliorăm o suprafață de 500 ha. S-a făcut astfel terasarea unor pante, s-au executat terase individuale la pomi, diguri potcoavă, biloane, s-au construit baraje și gărdulețe iar arăturile s-au făcut numai pe curbele de nivel. De asemenea, s-au efectuat plantări masive de salcîmi pe o mare suprafață. Din cele 147 ha terasate 93 ha au fost executate de colectiviști iar 54 ha în cadrul gospodăriilor agricole de stat. Astfel la G.A.C. „I. V. Stalin" din Băleni, s-au terasat și plantat cu vie 10 ha, pe 7 ha s-au făcut digulețe de reținere a apei, iar pe 5 ha de livadă s-au executat diguri potcoavă. Tot la Băleni, la G.A.C. „Steagul lui Lenin" au fost terasate și plantate 8 ha cu vie iar pe 10 ha s-au făcut diguri potcoavă. La Cuca, membrii gospodăriei colective „Ilie Pintilie" au terasat 7 ha pentru vie, pe 15 ha făcînd diguri potcoavă. Gospodăria colectivă „30 Decembrie" din Oasele, a executat și ea diguri potcoavă pe 45 ha, în afară de cele 9 ha terasate.

In primăvara acestui an acțiunea de lărgire a suprafețelor ocupate cu vii și livezi a fost continuată, 50 ha fiind plantate cu pomi fructiferi iar 122 ha cu viță de vie altoită. Ținînd seama de experiența anului trecut, am luat măsuri ca în anul acesta să procurăm din vreme materialul săditor necesar, dînd atenție mai ales extinderii soiurilor de struguri de masă, obiectiv de seamă trasat de directivele Congresului al III-lea al P. M. R.

ÎNTREBARE: *Ce alte măsuri s-au mai luat pentru buna desfășurare a lucrărilor în anul acesta?*

RĂSPUNS: Nu de multă vreme a avut loc o ședință la care au participat președinți, ingineri și tehnicieni din gospodăriile colective, cadrele Centrului de combatere a eroziunii solului din Foltești, cadrele de specialitate de la sfatul popular raional, delegați de la O.R.I.F.-Galați și alții, cu scopul întocmirii planului de muncă pentru perioada aceasta. Pe baza cercetărilor făcute și a posibilităților existente s-a stabilit că pînă în toamnă se poate efectua amenajarea antierozională a unor mari suprafețe, prin diverse lucrări. S-a prevăzut că numai prin terasare pot fi ameliorate 170 ha. din care 59 ha mecanic și 111 ha manual. Planul de acțiune întocmit cu acest prilej, a fost repartizat pe gospodării care — după prelucrarea lui în fața membrilor — l-au defalcat pe brigăzi, echipe și oameni. Trebuie spus că peste tot colectiviștii au primit cu însuflețire planurile de muncă. Din propria inițiativă ei au mărit volumul planificat, angajîndu-se ca pînă la sfîrșitul anului să teraseze manual, în mare măsură prin muncă voluntară, cel puțin 200 ha, în loc de 111 ha cît a fost prevăzut inițial. Incepînd de la 11 august 1960, mii de colectiviști au executat în zece zile terase pe 39 ha și au pichetat 85 ha. S-au evidențiat în special colectiviștii din comunele Firțănești, Cuca, Oasele, Băleni, Băneasa, Brănești și Smulți.

ÎNTREBARE: *Cu cît vor crește suprafețele plantate în anul acesta cu vii și livezi și care sînt planurile de perspectivă?*

RĂSPUNS: Pînă la sfîrșitul anului în curs, se vor mai planta 128 de ha cu viță de vie. Din această suprafață 78 ha vor fi ocupate cu vie din soiurile producătoare de struguri de masă. Pentru asigurarea necesarului de material viticol săditor s-au încheiat contracte cu unitățile producătoare din țară, indicate de secția agricolă regională. Acest material va fi distribuit gospodăriilor colective, cu excepția G.A.C. „Filimon Sîrbu" din Smulți care-și asigură materialul săditor viticol din producție proprie.

Tot în acest an, se vor planta 105 ha cu pomi fructiferi. Materialul săditor necesar va fi procurat de la pepiniera existentă în raion, în suprafață de 65 ha, care va livra 72.000 meri, peri, caiși, cireși și vișini.

Pînă în 1965 vor fi valorificate 1.730 ha prin amenajarea și plantarea cu viță de vie, din care 890 ha cu struguri de masă și 844 ha cu pomi fructiferi. In total deci peste 2.500 hectare, în afară de suprafețele ce vor fi ocupate cu plantații silvice, perdele antierozionale etc. In acest fel, vor scădea suprafețele neproductive și slab productive din raion și vor crește veniturile colectiviștilor asigurîndu-se totodată o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu fructe și struguri.

Casă nouă

La 6 august a.c. s-au împlinit 10 ani de la constituirea gospodăriei agricole colective „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Nazna, Regiunea Autonomă Maghiară. Bilanțul realizărilor obținute de colectiviști pe drumul agriculturii socialiste se prezintă bogat: peste 130 bovine, din care 56 vaci de lapte, 232 ovine și 152 porcine față de un număr neînsemnat de animale la începutul gospodăriei; numeroase construcții zootehnice, magazii de cereale etc. A crescut substanțial și producția de cereale la hectar, ca urmare a aplicării consecvente a regulilor agrotehnice și a sprijinului dat de S.M.T. Veniturile colectiviștilor au sporit an de an. Astfel, numai în ultimii 2—3 ani, 160 de colectiviști și-au construit case noi iar mulți dintre ei și-au cumpărat mobilă, aparate de radio, biciclete și motociclete. In casele colectiviștilor din Nazna a fost introdusă lumina electrică. In prezent tot mai mulți țărani întovărășiți se îndreaptă către gospodăria colectivă. **In clișeu:** Casa nouă a colectivistului Drăghici Dumitru din satul Nazna, Regiunea Autonomă Maghiară

Cifre și fapte

- În grija pentru a asigura vitelor o bună iernare, colectiviștii din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, au terminat zilele trecute construcția celor două grajduri a cîte 50 vite mari fiecare.
- **Folosind ca sămînță, soiul nr. 301, și aplicînd agrotehnica înaintată, gospodăria colectivă din Rădeni, regiunea Bacău, a obținut în vara acestui an o producție de 3.200 kg grîu la hectar.**
- Acordînd atenția cuvenită dezvoltării sectorului zootehnic, gospodăria colectivă „Răscoala de la Bobîlna" din comuna Bordușani, raionul Fetești, a mărit în acest an și numărul păsărilor. Cu incubatoarele proprii, gospodăria a scos peste 9.000 pui de găină.
- **După terminarea treierișului, colectiviștii din Neudorf, raionul Lipova, au început căratul gunoiului de grajd pe tarlalele destinate pentru arăturile adînci de vară. Ei se îngrijesc ca pe fiecare hectar să împrăștie circa 20 tone de bălegar.**
- Cele 33 gospodării colective din raionul Gura Jiului au terminat arăturile adînci de vară pe 11.000 hectare. Gospodăriile colective din Dăbuleni, Orășani, Gîngiova și Bechet au însilozat pînă acum peste 25.000 tone porumb.

La împărțirea AVANSULUI

După o muncă de mai bine de o jumătate de an, se cuvine să faci un scurt bilanț.

Așa au făcut și membrii gospodăriei colective din comuna Robeasca, raionul Filimon Sîrbu.

Era mijlocul lunii august cînd în fața celor 312 familii de colectiviști tov. Ion Dima președintele gospodăriei a prezentat o dare de seamă. Multora dintre cei prezenți nici nu le venea să creadă că așa de repede s-au scurs aproape 4 ani de zile de cînd și-au unit pămînturile pentru a le munci în comun. Fără doar și poate, că gospodăria lor față de alte unități din raion este mult mai tînără. Dar în acești cîțiva ani, după cum se arăta și în darea de seamă, colectiviștii din Robeasca au făcut progrese mari.

Am spicuit din darea de seamă numai cîteva date: 114 taurine, 38-40 de scroafe, peste 700 oi, aproape 1.000 de păsări, boi de muncă, porci puși la îngrășat, două grajduri de cîte 80 capete fiecare, o maternitate pentru scroafe, magazii pentru cereale, pătule pentru porumb un autocamion, aproape un milion de lei fond de bază... Și toate acestea prin munca spornică și unită a colectiviștilor care au făcut și fac ca an de an ca pămîntul să rodească tot mai mult.

Ropote de aplauze l-au întrerupt de mai multe ori pe vorbitor, cînd a arătat că de la începutul anului acesta pînă în prezent, în gospodărie au fost obținute realizări cu adevărat de mare însemnătate. Prin aplauze îndelungi, colectiviștii i-au felicitat pe mulgătorii care au obținut de acum cîte 1.300 litri de lapte de la fiecare vacă furajată. Acesta este un succes important dacă ținem seama că planul de lapte pe întreg anul este deocamdată de 1.500 litri pe cap de vacă furajată. Realizări de seamă au înregistrat colectiviștii de aici și la cultura cerealelor, la grădina de legume, la sfecla de zahăr și altele.

— Ploaia a cam ocolit în acest an comuna noastră mi-a spus președintele gospodăriei. Cu toate acestea, printr-o bună îngrijire a semănăturilor media de pe cele 260 ha cultivate cu grîu a fost de 1.700 kg. la hectar, pe unele parcele producția atingînd chiar cîte 2.000 kg grîu la ha.

Tot la această adunare, colectiviștilor li s-au adus la cunoștință că întreaga cantitate de cereale cuvenită pentru muncile S.M.T. a fost predată la baza de recepție ca și cele 105 tone de grîu contractate în acest an.

Președintele gospodăriei a dat apoi citire altor cifre. El a arătat că în urma calculelor făcute, gospodăria va începe chiar din acea zi împărțirea avansului de 40 la sută. Anume, fiecare membru al gospodăriei va primi drept avans de 40 la sută cîte 2 kg grîu, apoi cartofi, brînză și însemnate cantități de paie necesare animalelor.

In sală se comentau cu bucurie cifrele. Aproape fiecare colectivist își făcea calcule cu privire la cantitățile de produse pe care le va primi.

Președintele a spus:

— Nu-i nevoe să socotiți atita. Contabilitatea noastră a și întocmit borderoul respectiv, așa că fiecare dintre dumneavoastră poate afla imediat ce are de primit.

— Eu nu prea sînt tare la socoteli. Vreți să-mi spuneți chiar acum cît grîu, cîți cartofi și cîtă brînză voi primi pentru cele 550 zile-lucrate cu familia mea pînă acum în gospodărie, s-a adresat celor de la masa prezidiului colectivistul Ion I. Dumitru.

Contabilul gospodăriei l-a lămurit de îndată.

— Pentru 550 zile-muncă tov. Ion I. Dumitru, va primi: 1.100 kg grîu, 55 kg cartofi, 11 kg brînză, 2.600 kg. paie. Tov. Ion I. Dumitru a mai primit dealtfel de la începutul anului pînă acum, la cele două avansuri bănești, și suma de 2.200 lei.

A doua zi, la magazia gospodăriei mulțime de oameni își primeau o parte din răsplata muncii lor din acest an, avansul de 40 la sută, urmînd ca la sfîrșitul anului să ducă acasă și restul de 60 la sută în produse și bani ce li se cuvine pentru zilele-muncă efectuate în tot cursul anului.

Cu căruțele vîrfuite cu saci plini cu boabe aurii de grîu plecau pe la gospodăriile lor colectiviștii din Robeasca.

Am stat de vorbă pe drum cu Tudor Dima care lucrează în gospodăria colectivă. Pentru cele 225 zile-muncă efectuate pînă acum, el a dus acasă numai grîu 450 kg. cartofi, brînză, paie.

Rînd pe rînd pînă seara tîrziu toți colectiviștii din Robeasca au primit în ziua aceea avansul de 40 la sută. Casele pline cu bucate le-a sporit bucuria și le-a întărit convingerea că numai prin hărnicie, prin obținerea de recolte bogate, prin dezvoltarea averei obștești se pot obține succese de seamă, se poate păși mai departe pe calea belșugului și a bunăstării.

ION GHEORGHIU

PENTRU OM şi nevoile lui

Am străbătut, de curînd, comunele şi satele raionului Alba dinspre Vinţ şi Teiuş, înspre Orăştie şi Zlatna. Dacă aş fi avut răgaz m-aş fi avîntat şi mai sus, pe şeile munţilor la Intregalde sau Almaş.

Pretutindeni am cunoscut urmele înnoirilor, a unei vieţi mai bune şi fericite, oameni hotărîţi care au pornit pe drumul unei agriculturi noi, socialiste.

Cîte nu s-au înfăptuit în anii regimului nostru democrat-popular, şi în acest raion aşezat în mijlocul ţării! Pentru bunăstarea celor ce muncesc, pentru om şi nevoile lui s-au făcut şcoli şi cămine culturale, biblioteci şi dispensare, magazine şi băi populare şi multe altele.

Despre aceste rapide transformări l-am rugat să ne vorbească pe tovarăşul Mureşan Grigore, preşedintele sfatului popular raional.

Discuţia noastră a început cu realizările obţinute în dezvoltarea învăţămîntului.

— Din 1950 şi pînă azi, în raion s-au construit 10 localuri noi de şcoală şi zece săli de clasă pe lîngă cele existente. Acum, se află în construcţie o şcoală de 7 ani în comuna Intregalde, situată sus, în inima muntelui. In raion lucrează 251 de învăţători şi 230 de profesori precum şi 61 de educatoare. In anul 1950, în cuprinsul raionului aveam 8.414 elevi, în anul acesta am avut 9.420 la cursuri de zi şi 230 la cursuri serale şi fără frecvenţă. In raion funcţionează acum 4 şcoli medii. Avem condiţii să generalizăm învăţămîntul elementar de 7 ani începînd cu anul şcolar 1960—1961.

In următorii şase ani, învăţămîntul preşcolar va creşte cu 6 unităţi în comune ca Tăuţ, Hăpria, Peţelca, Feneş şi altele. La Zlatna se va construi o nouă şcoală medie, la Alba Iulia o şcoală profesională. Localuri noi şi săli de clase se vor construi în această perioadă în satele Benic, Ighiel, Gura Ampoiţei, Berghin, Almaş, Peţelca şi altele. Prin contribuţia voluntară se vor reconstrui 12 noi localuri de şcoli săteşti şi 32 săli de clasă pe lîngă localurile existente. Şcolile de toate gradele din cuprinsul raionului nostru vor fi înzestrate cu utilaje şi aparate în valoare de 550.000 lei.

Intrucît şi în domeniul muncii de culturalizare s-au obţinut succese importante, am trecut cu acelaşi interes la acest nou subiect.

— In anul 1948 în comune şi sate aveam doar 5 cămine culturale, 5 biblioteci cu 42.000 volume, 15 echipe artistice. In trecut, vechii guvernanţi nu făcuseră nimic pentru culturalizarea satelor noastre, aşa că a trebuit să depunem o muncă plină de stăruinţă în această privinţă. Rezultatele pe care le-am obţinut cred că sînt destul de bune. Astăzi avem 68 de cămine culturale, 11 biblioteci comunale şi 52 săteşti, 13 colţuri roşii în G.A.C., 11 cinematografe săteşti, 4 centre de radioficare, 183 de echipe artistice şi 5 brigăzi ştiinţifice care s-au deplasat în multe comune.

Sarcinile trasate de Congresul al treilea al partidului am şi început să le înfăptuim. Astfel, în comunele Benic, Ampoiţa, Zlatna, Galtiu şi în alte sate se construiesc în prezent noi cămine culturale. In total se vor construi 10 cămine culturale şi se vor înfiinţa încă 6 biblioteci comunale. Reţeaua de radioficare se va extinde în încă 12 sate iar numărul abonaţilor va creşte cu 4.400. De o atenţie deosebită se va bucura şi reţeaua cinematografică sătească. Ea va fi dotată cu încă 23 de aparate de proiecţie.

In sate ca Ampoiţa, Miceşti, Benic, Cetea, Ciugud, Feneş şi altele cinematograful va fi întotdeauna la dispoziţia ţăranilor muncitori, îi va destinde şi învăţa, le va deschide privirile spre viitor.

— Munca culturală, revine cu o adăugire tovarăşul Mureşan, a sprijinit cu eficacitate îndeplinirea sarcinilor noastre economice şi în special transformarea socialistă a agriculturii raionului Alba. De la sfîrşitul lunii aprilie agricultura raionului este în întregime cooperativizată. Astfel astăzi, avem 22 de gospodării agricole colective cu 3.551 de familii şi 7.125 hectare, 39 de întovărăşiri agricole şi 26 întovărăşiri agrozootehnice. Pentru ca să înregistrăm această transformare în munca şi în mentalitatea ţăranului muncitor cu gospodărie individuală pe lîngă munca politică desfăşurată de noi filmul, biblioteca sătească, echipele artistice, brigăzile ştiinţifice, toate mijloacele muncii culturale de masă şi-au adus un aport util.

Ca şi oricare altă parte a ţării nici comunele şi satele acestea n-au avut în trecut o soartă mai bună în ceea ce priveşte grija pentru sănătatea celor ce muncesc. Am răsfoit la sfatul popular cîteva statistici grăitoare. Fostul judeţ avea doar un spital cu 28 de paturi, 5 circumscripţii sanitare şi 5 medici. Nici o casă de naşteri, nici o creşă pentru copii.

In anii de după eliberarea ţării, s-au obţinut în acest domeniu realizări dintre cele mai importante. Astăzi, în raionul Alba lucrează 79 de medici şi 257 lucrători sanitari ajutători, funcţionează 8 case de naşteri şi 17 circumscripţii sanitare săteşti. In lupta cu bolile sociale şi mortalitatea infantilă medicul a ieşit învingător.

Intr-o comună de munte izolată ca Intregalde unde în trecut nu exista nici un fel de asistenţă medicală s-a construit un dispensar model prevăzut cu staţionar, casă de naştere, instalaţii de radiologie etc.

In următorii şase ani în comunele raionului vor fi date în folosinţă încă 5 noi dispensare medicale. La Almaşul Mare, Meteş şi Feneş lucrările au şi început. Toate dispensarele rurale vor fi dotate cu aparatură modernă iar numărul medicilor va creşte continuu.

— Că a crescut neîncetat nivelul de trai al ţăranilor colectivişti şi întovărăşiţi, conclude tov. Mureşan, o dovedeşte cît se poate de clar şi activitatea desfăşurată de cooperaţie. In 1953 volumul de mărfuri desfăcute în satele noastre era de 35.010.405 lei. In anul 1959 această valoare a ajuns la 57.000.000 lei.

In anul 1953 cooperativele săteşti au desfăcut 7 vagoane de îngrăşăminte chimice. Anul trecut, colectiviştii şi întovărăşiţii au cumpărat nu mai puţin de 15 vagoane. Aceeaşi creştere se observă la utilaje agricole, la materiale de construcţie, articole de îmbrăcăminte şi uz casnic, la mobilă, etc. Cu fiecare an înaintăm mai departe spre noi realizări constructive.

★

E greu să cuprind în cuvinte toate cîte s-au realizat în aceşti ani în satele şi comunele raionului Alba. In dezvoltarea învăţămîntului, culturii, ocrotirii sănătăţii, în agricultură s-a produs un imens salt. In fruntea acestor istorice transformări a fost partidul. El a luminat şi luminează cu aceeaşi tărie drumul ţăranilor muncitori spre o viaţă mai bună, mai îmbelşugată.

C. LUCIAN

Diferenţa...

Sus pe stog, Victor Galchiş, iute ca o sfîrlează înfige coarnele furcii de fier cu nădejde în snopii mari şi grei. Ii aruncă apoi repede şi cu băgare de seamă pe platformă. O fată vioaie ca o zvîrlugă, abia, abia prideşte să-i dea coşarului. Acesta alimentează cu sîrg batoza. Pe gura ei curg boabele rumene, asemenea unui pîrîiaş zglobiu şi însorit. Curg, în saci, bogăţiile holdelor din Sînlazăr, regiunea Oradea.

Comunistul Gheorghe Sabău, un om bine legat, îşi umple căuşul mîinii cu boabe. Le vîntură apoi îndelung în palmă. Cumpăneşte cîteva clipe şi-l iscodeşte pe omul de lîngă el:

— No, ce zici, e frumos?

Nicolae Gal, brigadierul, îşi afundă mîna în sac, scoate un pumn de grăunţe, le cîntăreşte şi el în palmă şi răspunde:

— Ce să zic? E ca de la cer la pămînt faţă de cum a fost înainte. Şi după o pauză: Vezi, cînd lucram pămîntul după cum ne tăia capul şi de unul singur, abia slobozea zece măji hectarul... Şi-acum, iacă, dă douăzeci de măji...

Gheorghe Sabău — secretarul organizaţiei de partid, se uită o clipă la Gal, apoi îşi mută privirea spre gazeta de arie.

— Ştii — zice el — mă gîndesc că ar trebui să se scrie ceva despre diferenţa asta, colea, la gazetă...

— Despre ce diferenţă vorbeşti? întrebă celălalt. Apoi deodată luminîndu-se: A, da... înţeleg... Sigur, e o diferenţă mare de la 10 la 20 măji.

Gheorghe Sabău îi zîmbeşte cu tîlc, se urneşte din loc şi se îndreaptă spre gazeta de arie.

După o oră, două, oamenii şi batoza se opresc să „răsufle" puţin. E timpul mesei. După masă, li se aduce vestea: au apărut la gazeta de arie articole noi.

Oamenii se strîng pe dată în faţa gazetei. Citesc şi comentează. Sigur că trăiesc — de cînd lucrează în comun pămîntul — din ce în ce mai bine. Iacă, scrie şi aici, la gazetă, că la orz au dobîndit 2.800 kg, la grîu 2.000 kg la hectar. Ehei, dacă n-ar fi lucrat pămîntul în comun şi cu maşinile, dacă n-ar fi fost la „şcoala" ceea, adică la cercul agrozootehnic, ar fi rămas tot la acele zece măji, ca înainte.

Cei care au citit articolul cu „diferenţa" îşi dau cu părerea şi despre felul cum e scris:

— Bun articol!

— Grăieşte adevărul despre ce a fost şi ii..

— Da' la celălalt ce scrie?

— In ăsta? Ce să scrie? Ia, despre Pop Sipoş...

— Despre mine zici? sare uluit Sipoş. Nu se poate... Ia să văd numai...

Augustin Sipoş îşi face loc cu coatele. Ajuns, citeşte dintr-o răsuflare articolul. După ce-şi citeşte numele, se opreşte, se uită roată în jur, zîmbeşte fericit şi-apoi îşi mai citeşte o dată numele...

— Ei, fă-mi loc şi mie, frate. Că doar n-ai prins rădăcini aici? îl agrăieşte unul de lîngă gazetă, dornic pe semne, să citească şi el.

Sipoş se desprinde cu greu de lîngă gazetă. E mîndru. Cînd se apucă de lucru aruncă snopii mai iute, e mai înviorat. Munceşte cît zece, rîzînd fericit. Ca el lucrează şi Galchiş şi Pop şi ceilalţi colectivişti care au fost lăudaţi la gazeta de perete.

AL. SILAGHI
corespondent

Munca politică de masă

Factor activ în lărgirea sectorului agricol socialist

Toamna lui 1952, 36 de familii de ţărani muncitori cu o suprafaţă de 84 de ha teren, doi cai, cîteva căruţe şi pluguri din comuna Săuceşti, raionul Bacău, pun bazele unei gospodării colective...

De atunci, de la înfiinţarea colectivei din Săuceşti au trecut aproape 8 ani. Şi an de an, gospodăria colectivă de aci a crescut, s-a dezvoltat, ajungînd ca în momentul de faţă să numere 259 de familii cu o proprietate obştească de 428 de ha de teren, 45 vaci cu lapte, 8 boi de muncă, 360 de oi, 80 de porci, aproape 1.000 de păsări, un autocamion, multe unelte de muncă, construcţii pentru animale etc.

In comuna Săuceşti există de asemenea, şi două întovărăşiri agricole din care fac parte 575 de familii cu o suprafaţă de peste 570 ha de teren. La începutul lunii august 1960 mai existau în Săuceşti doar 30 de familii care încă nu erau trecute la colectivă sau întovărăşiri.

Dornic să aflu cît mai multe amănunte cu privire la lărgirea sectorului socialist al agriculturii din comuna amintită, m-am adresat tovarăşilor din conducerea comitetului comunal de partid, celor de la gospodăria colectivă şi de la sfatul popular care, binevoitori, mi-au relatat pe larg toate acţiunile ce se întreprind în această direcţie în Săuceşti.

Primul cu care am început această discuţie a fost tov. Constantin Gh. Riglea, secretarul comitetului comunal de partid:

— In comuna noastră avem 4 organizaţii de bază şi fără ca să ne lăudăm, putem spune că membrii de partid desfăşoară o rodnică şi vie muncă politică în rîndul ţăranilor muncitori spre a-i atrage în gospodăria colectivă. Bineînţeles că această muncă se desfăşoară organizat. Astfel, grupe de cîte 4—5 comunişti se deplasează în sectoarele repartizate, stau de vorbă cu oamenii şi le arată amănunţit avantajele mari ce le pot avea dacă trec la gospodăria colectivă. In munca de teren, agitatorii popularizează succesele pe care le obţine gospodăria colectivă în sectorul vegetal, în sectorul zootehnic ca şi veniturile mari dobîndite de colectivişti pentru zilele-muncă pe care le execută în gospodăria colectivă. Ii putem evidenţia în această privinţă pe comuniştii Iancu Tuică, Maria Macovei, Nicolae N. Enache care zilnic se deplasează în sectoarele lor şi duc muncă politică în rîndurile ţăranilor muncitori. Roadele muncii lor se văd zilnic. Tovarăşa Maria Macovei, de pildă, care este şi o colectivistă fruntaşă, a reuşit să-i convingă să intre în gospodăria colectivă pe ţăranii muncitori Al. Gîscă, N. Popa, Vasile Macovei şi alţii, iar tov. Enache N. Nicolae a adus în gospodăria colectivă pe Vasile Grecu, Constantin Răuţă, Vasile Cristea şi alţii.

Munca de lărgire şi dezvoltare a sectorului socialist al agriculturii, a adăugat tov. Riglea, este o sarcină permanentă a comitetului comunal de partid. De aceea, noi analizăm periodic felul în care s-a desfăşurat munca, precum şi roadele obţinute.

O intensă muncă de atragere de noi membri în gospodăria colectivă, desfăşoară de altfel înşişi membrii acestei unităţi.

— Nouă, celor care sîntem în gospodăria colectivă şi trăim din belşug, mi-a spus tov. Vasile Ivan, preşedintele gospodăriei, nu ne este indiferent cum trăiesc ceilalţi ţărani muncitori din comună, care încă nu au venit alături de noi. De aceea, noi desfăşurăm zi de zi o vie muncă în vederea atragerii în gospodărie a altor şi altor familii de ţărani muncitori. Numai în acest an pînă acum s-au înscris în gospodărie încă 118 familii. In munca de lămurire, folosim toate formele de agitaţie spre a le demonstra oamenilor că gospodăria colectivă este drumul bunăstării. Le arătăm astfel, că numai în ultimii doi-trei ani, 30 de colectivişti şi-au făcut case noi, iar alţi 35—40 şi le-au reparat pe cele vechi. De asemenea, că mai bine de 200 de colectivişti şi-au cumpărat aparate de radio, mobilă nouă, maşini de cusut şi alte lucruri folositoare, care în trecut foarte rar puteau fi văzute în comună. Cel mai bun exemplu în această privinţă îl constituie Vasile Pavel, care de cînd este colectivist, şi-a ridicat casă nouă, şi-a însurat doi băieţi şi a măritat o fată. Case noi a făcut şi Vasile Pavel celor 3 copii ai săi. Pe de altă parte şi recoltele bogate pe care le obţinem an de an contribuie la popularizarea gospodăriei noastre colective. Anul acesta, de pildă, am scos în medie la hectar 2.000 kg. de grîu, pe cînd media pe comună la celelalte sectoare, este de 1.500 de kg. Şi veniturile mari pe care le obţin colectiviştii sînt comentate cu interes de către ţăranii muncitori întovărăşiţi şi de cei cu gospodărie individuală. Intr-un panou comparativ, bunăoară, expus în comună sînt trecute veniturile pe un an ale colectivistului Ion C. Enache şi cele ale ţăranului muncitor cu gospodărie individuală, Ion Lepădatu. Toţi cei care le-au analizat s-au putut convinge pe deplin de roadele muncii în colectiv. Astfel, venitul pe un an al lui Enache a fost de aproape 20.000 de lei, pe cînd cel al lui Lepădatu de numai 12.000 lei. Acesta a fost un bun mijloc pentru a-l convinge pe Lepădatu că în colectivă viaţa lui va fi îmbelşugată. Acum, Lepădatu se numără printre fruntaşii gospodăriei.

In discuţie a intrat şi tov. Paradaiş preşedintele sfatului popular:

— O contribuţie de seamă la lărgirea sectorului socialist al agriculturii în comună mi-a spus dînsul — o aduce şi activitatea cultural-artistică care se desfăşoară din plin la căminul cultural. Astfel, brigada artistică de agitaţie prezintă în zilele de sărbătoare programe legate de munca gospodăriei colective, popularizează succesele acesteia şi viaţa nouă a colectiviştilor. Un sprijin preţios în activitatea cultural-artistică legată de colectivizarea agriculturii, îl dau şi cadrele didactice.

Cele de mai sus sînt numai unele aspecte ale muncii politice de masă ce se duce în comuna Săuceşti pentru lărgirea sectorului socialist al agriculturii. Ele ilustrează însă cît se poate de limpede activitatea susţinută ce se desfăşoară aci în acest scop şi succesele ce se obţin în vederea atragerii de noi membri în gospodăria colectivă.

GH. BACIU

COPILĂRIE FERICITĂ

Copiii membrilor gospodăriei colective „Gh. Doja" din comuna Pecineaga, raionul Negru Vodă, regiunea Constanţa, duc o viaţă fericită, aşa cum se vede şi în fotografie.

Din activitatea sindicală în unităţile agricole

Sprijin temeinic

— Fără îndrumarea şi sprijinul permanent al organizaţiei de partid, îmi spunea de curînd tov. Chişner Martin, preşedintele sindicatului de la gospodăria de stat Hălchiu, regiunea Stalin, activitatea grupelor noastre sindicale nu s-ar fi putut desfăşura cu rezultate bune, întrecerea socialistă pe profesii şi pe întregul ciclu de producţie n-ar fi fost urmărită temeinic, organizarea consfătuirilor de producţie nu s-ar fi făcut cu regularitate. Putem afirma pe bună dreptate, că dacă în acest an planul de producţie la lapte pe primele 7 luni a fost îndeplinit şi depăşit, dacă în sectorul porcin nu mai avem nici un muncitor care să nu-şi îndeplinească cu regularitate sarcina de plan, dacă producţia de grîu şi orz a fost depăşită obţinîndu-se 3.500 kg orz şi 2.400 kg la grîu la hectar — succesele respective se datorează în bună măsură faptului că sindicatul nostru a fost puternic sprijinit de membrii de partid.

Intr-adevăr, cine vizitează gospodăria de stat Hălchiu se convinge repede că în toate sectoarele de activitate munca este bine organizată, oamenii ştiu care le sînt sarcinile şi luptă cu însufleţire pentru a le îndeplini.

Am vizitat între altele grajdurile de vaci. M-a impresionat în mod plăcut curăţenia ca de farmacie. Graficele ţinute la zi demonstrează că rezultatele obţinute zilnic sînt aflate imediat de toţi mulgătorii.

— In sectorul zootehnic al gospodăriei, îmi spune tov. Chişner, sînt 4 membri şi candidaţi de partid. Unul dintre membri de partid este tov. Carda Gheorghe. Propunerile lui în cadrul consfătuirilor de producţie s-au dovedit întotdeauna bine gîndite, valoroase. La începutul anului, vacile erau ţinute în grajduri după cum socotea fiecare mulgător. Tov. Carda a arătat că e mult mai bine ca ele să fie grupate după producţia zilnică pe care o dau. In felul acesta, furajarea potrivit producţiei s-a putut face mai uşor, vacile respective fiind repartizate celor mai pricepuţi oameni.

In scopul sprijinirii muncii sindicale, biroul organizaţiei de bază P.M.R. a repartizat cîte un membru de partid care să răspundă de această problemă, în fiecare sector de activitate al gospodăriei. Acest lucru a fost uşurat şi de faptul că în comitetul sindicatului au fost aleşi în acest an şi 5 membri de partid.

Cum anume procedează aceşti tovarăşi pentru a impulsiona munca sindicală în sectoarele ce le revin?

Ei participă cu regularitate la consfătuirile de producţie organizate în cadrul grupelor sindicale. In sectorul zootehnic, de exemplu, acestea se ţin la sfîrşitul fiecărei luni, după încheierea situaţiei lunare. Organizatorii de grupă sindicală sînt ajutaţi să întocmească dări de seamă, iar discuţiile să fie purtate nu în general, ci numai în ce priveşte una sau două probleme legate nemijlocit de procesul de producţie.

La ultimele consfătuiri de producţie, de pildă, s-a analizat problema preţului de cost, întrucît, deşi planul de producţie a fost îndeplinit, preţul de cost al purceilor şi laptelui era mai ridicat decît cel planificat. Pentru înlăturarea deficienţelor, s-au luat măsuri pentru a se face economii cît mai mari la furaje, la transporturi etc.

Membrii de partid care răspund de buna desfăşurare a muncii sindicale se îngrijesc în mare măsură şi de ridicarea calificării profesionale a membrilor de sindicat. De exemplu, tov. Ignatiuc Gh., şeful serviciului muncă şi salarii — el însuşi promovat în acest post din funcţia de tractorist, — urmăreşte ca întotdeauna cursurile agrozootehnice de masă din timpul iernii, cele de instruire tehnică din preajma campaniilor agricole, să se desfăşoare în cele mai bune condiţii. Cei mai vrednici membri de sindicat sînt ajutaţi să fie primiţi în rîndurile partidului. Tov. Dumitrescu Dumitru, de exemplu, i-a ajutat personal pe doi dintre cei mai buni muncitori — pe îngrijitorul de animale Franţ Ion şi pe tractoristul Gregher Gheorghe, — să-şi ridice nivelul politic, cultural şi profesional, citind cărţi şi broşuri diferite. Aceştia au fost confirmaţi de curînd candidaţi de partid.

Un ajutor preţios primeşte comitetul sindicatului în ce priveşte desfăşurarea unei fructuoase munci culturale, din partea directorului gospodăriei, tov. Budureanu Alexandru şi a organizatorului de partid, tov. Piter Iosif. In cadrul clubului activează în prezent o bună formaţie de teatru, alta de păpuşi, o orchestră, se ţin numeroase conferinţe legate de procesul de producţie.

— In 1959, mi-a spus tov. Chişner Martin, gospodăria noastră şi-a încheiat activitatea cu un beneficiu de 2.436.000 lei. Anul acesta, vrem ca bilanţul să fie mult mai rodnic, răspunzînd sarcinilor ce ne stau în faţă şi care izvorăsc din Directivele celui de al III-lea Congres al partidului. In acest scop, ne vom strădui să-i mobilizăm pe lucrătorii noştri să lupte cu avînt sporit pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie. Ştim bine că în toată munca noastră, vom avea ca şi pînă acum, sprijinul neprecupeţit al comuniştilor din gospodărie.

AL. RAICU

In Editura politică a apărut:

„Din experienţa brigăzilor de mecanizare completă de la G.A.S.-Urleasca"

de VLAD CIOBANU şi NEDELCU FOCŞA

Lucrarea prezintă experienţa pe care a dobîndit-o gospodăria agricolă de stat Urleasca, raionul Brăila, regiunea Galaţi, în organizarea şi extinderea brigăzilor de mecanizare completă. Pe bază de exemple din activitatea gospodăriei se evidenţiază superioritatea acestei forme înaintate de muncă. In broşură sînt de asemenea analizate probleme importante ca: extinderea gospodăririi socialiste la brigăzi, organizarea întrecerii socialiste, preocuparea pentru ridicarea calificării profesionale a mecanizatorilor şi altele.

Lucrarea se adresează mecanizatorilor din agricultură, activului sindical şi cadrelor de conducere din gospodăriile agricole de stat.

Pentru fondul central al statului

Să fie grăbită preluarea cerealelor contractate

Organizînd în bune condiţii munca de preluare a cantităţilor de cereale contractate, uniunile cooperativelor de consum din regiunile Ploeşti şi Constanţa au raportat în ajunul zilei de 23 August conducerii Centrocoop, că planul de preluare a fost realizat în întregime.

Rezultate bune la preluarea cerealelor contractate s-au obţinut şi în regiunea Galaţi.

Faţă de recoltele bune din acest an şi de posibilităţile tehnice de preluare, se constată o serioasă rămînere în urmă în această acţiune în regiunile Craiova, Piteşti, Iaşi, Bucureşti, Timişoara şi Bacău. Este necesar ca în următoarele zile, conducerile cooperativelor de consum şi ale uniunilor raionale şi regionale să ia măsuri spre a fi grăbită preluarea cantităţilor de cereale prevăzute în contractele încheiate.

De cea mai bună calitate

Intovărăşiţii din satele Bulboaca şi Zizinca — regiunea Iaşi, au ţinut să întîmpine ziua de 23 August cu îndeplinirea în întregime a obligaţiilor contractuale la grîu. Ei au predat astfel la baza de recepţie 15 tone de grîu — care aşa cum s-a constatat la probele de laborator, a fost de cea mai bună calitate.

Grijă deosebită pentru sectorul zootehnic

In cadrul dezvoltării multilaterale a gospodăriei colective „7 Noiembrie" din Codlea, regiunea Stalin, sectorul zootehnic ocupă acum un loc de frunte. Creşterea vacilor de lapte, a porcilor şi a oilor a luat în ultimii ani o mare dezvoltare. Astfel, de la 69 vaci de lapte, 58 de scroafe fătătoare şi 713 de ovine, cît au avut colectiviştii din Codlea la sfîrşitul anului 1958, s-a ajuns acum la 200 vaci de lapte şi 54 juninci montate, 90 scroafe fătătoare şi 1.155 ovine. Din acest an, ei au înfiinţat şi o fermă de păsări care numără 200 găini matcă şi 1.200 pui.

Dar, colectiviştii de aici, nu s-au mulţumit numai cu mărirea numărului de animale, ci ei au luptat şi pentru sporirea producţiei acestora. Producţia de lapte de pildă, a crescut de la 1.700 litri pe cap de vacă furajată în 1957, la 2.355 litri în 1959; în acest an, după rezultatele de pînă acum, se prevede o producţie de peste 2.500 litri pe cap de vacă furajată. In mare măsură a crescut, în ultimii ani, şi producţia de lapte de oaie, de lînă şi de purcei.

—Noi am reuşit să ridicăm producţia pe cap de animal datorită reţinerii în producţie a celor mai bune exemplare şi creşterii unui tineret valoros din punct de vedere zootehnic întreţinerii şi hrănirii animalelor mi-a mărturisit brigadierul zootehnic Ioan Iacob. Hrănite pe grupe de producţie şi întreţinute bine, vacile noastre, de exemplu, au dat o producţie de lapte din ce în ce mai mare. De asemenea, prin buna adăpostire, îngrijire şi hrănire a scroafelor şi a oilor mame în perioada de gestaţie şi după fătare, s-a ajuns în acest an la o producţie de 7-8 purcei la o fătare, şi la cîte un miel înţărcat de fiecare oaie. Producţia de lînă pe cap de oaie furajată a crescut cu 300 grame în 1960 faţă de 1958, iar cea de lapte a ajuns la 50 litri pe cap de oaie furajată. **Vreau să scot în evidenţă un mic amănunt, care duce la ridicarea calităţii producţiei de lapte de vacă şi anume: mulţi mulgători neglijează mulgerea întregii cantităţi de lapte din uger. Se ştie însă, că laptele cel mai gras iese la urmă. Lăsîndu-se în uger ultimele picături de lapte, procentul de grăsime al laptelui muls este astfel mai mic. Ori prin mulgerea totală a laptelui din uger noi am reuşit să ridicăm procentul de grăsime al laptelui de la 3,4 la sută cît era în 1958 la 3,9 şi chiar 4 la sută în prezent,** a continuat brigadierul.

Experienţa anilor a arătat colectiviştilor că în obţinerea de rezultate bune în sectorul zootehnic un rol hotărîtor îl au oamenii care îngrijesc de animale. De aceea consiliul de conducere a avut grijă să repartizeze aci ca îngrijitori de animale oameni cărora le place această meserie. Ingrijitorii D-tru Adam, Iosif Bîsa, Ion Jinga şi Gh. Petroşan lucrează de mulţi ani şi cu multă tragere de inimă în sectorul zootehnic. Avînd o bogată experienţă în îngrijirea vacilor de lapte, aceştia au reuşit să ridice producţia pe cap de vacă furajată la peste 2.500 litri de lapte la grupele de vaci pe care le îngrijesc; în acest an, ei s-au angajat să realizeze o producţie medie de peste 3.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

Mărind numărul de animale şi obţinînd producţii mari, colectiviştii din Codlea pot vinde statului mari cantităţi de lapte, brînză, lînă şi porci graşi. In acest an, bunăoară, vor vinde 300.000 litri lapte de vacă, cu 70.000 litri mai mult decît au contractat la începutul anului. Pînă acum, ei au şi predat peste 180.000 litri lapte de vacă, 4.500 kg brînză telemea, 1.212 kg lînă, în loc de 960 kg contractate şi 29 porci graşi din cei 100 contractaţi.

Dezvoltînd sectorul zootehnic şi luptînd pentru sporirea producţiei pe cap de animal, gospodăria colectivă din Codlea va realiza în acest an un venit bănesc de peste 700.000 lei, din care numai de la ferma de vaci peste 500.000 lei.

Succesele remarcabile dobîndite în creşterea animalelor i-a îndemnat pe colectiviştii din Codlea să acorde pe viitor o atenţie şi mai mare acestui sector de activitate. Astfel, analizînd condiţiile naturale şi posibilităţile pe care le au, ei şi-au propus în planul de perspectivă al gospodăriei, ca pînă în 1965 ferma de vaci cu lapte să numere 600 de capete, cea de porcine şi ovine cîte 2.000 capete, iar cea de păsări 2.500 capete.

Paralel cu mărirea numărului de animale colectiviştii din Codlea şi-au propus să ridice şi producţia pe cap de animal. La lapte de vacă, de pildă, planul prevede ca în 1965 să se obţină o producţie de 3.000 litri pe cap de vacă furajată.

Sporirea numărului de animale şi a productivităţii acestora este strîns legată de asigurarea bazei furajere. De această problemă colectiviştii se preocupă în mod deosebit. Astfel, pe lîngă cele 560 de ha de păşune naturală, de bună calitate, ei au cultivat în acest an, 162 ha cu diferite culturi furajere din care 50 de ha cu porumb pentru siloz (în anul trecut s-au cultivat cu această plantă numai 11 ha).

In acest an porumbul s-a dezvoltat bine. Recolta de masă verde va fi de aproape 50.000 kg la ha. In felul acesta gospodăria va însiloza în această toamnă peste 2.300 de tone numai de porumb, asigurînd cîte 10 tone de siloz de fiecare animal mare.

V. CAZACU

Din experienţa gospodăriilor colective

Invăţăminte preţioase

— Acum putem spune că gospodăria colectivă „Viaţă Nouă" din comuna Frăteşti, raionul Giurgiu, are o frumoasă experienţă în munca pentru obţinerea de recolte bogate de grîu, spunea tov. Ion Neagu, agronomul gospodăriei.

Intr-adevăr, anul acesta, colectiviştii din Frăteşti au obţinut, în medie, pe suprafaţa de 62 hectare, o producţie de 2.500 kg la hectar, pe unele parcele realizîndu-se chiar 2.700 kg grîu la ha. Gospodăria însă a mai avut cultivate cu grîu alte 115 ha., dar aici a bătut grindina înainte de recoltarea lanului, aşa că pe suprafaţa respectivă, producţia medie de grîu a fost de 1.098 kg la ha.

Producţia mare de grîu obţinută anul acesta de către gospodăria colectivă din Frăteşti nu este întîmplătoare. Ea se datoreşte aplicării agrotehnicii înaintate şi folosirii unor valoroase soiuri de grîu, aşa cum numai în condiţiile agriculturii socialiste este cu putinţă. In lupta pentru recolte bogate, colectiviştii din Frăteşti au pus mare preţ pe lucrările de pregătire a terenului. Arătura adîncă de vară şi arătura pentru însămînţare au stat în centrul atenţiei lor. Pe terenurile pe care au fost cultivate plante ca: borceag, mazăre, ovăz şi altele arătura de vară s-a executat îndată după recoltare, la o adîncime de 28—30 cm, cînd s-au încorporat în sol cîte 20 tone de gunoi de grajd în amestec cu 200 kg superfosfat şi 100 kg azotat de amoniu. O dată cu arătura s-a folosit grapa stelată, pentru îndesarea solului la suprafaţă, pentru micşorarea golurilor de aer şi sfărîmarea bulgărilor scoşi de plug. Apoi, în primele zile ale lunii septembrie, s-a executat arătura de însămînţare. Inainte însă de începerea semănatului, arătura a fost discuită la adîncimea de îngropare a seminţelor, ceea ce a asigurat un bun pat germinativ.

O mare atenţie au dat colectiviştii din Frăteşti şi alegerii celor mai potrivite soiuri pentru sămînţă productive, rezistente la ger, la mălură şi rugină.

Ştiind că epoca de semănat are o mare însemnătate, colectiviştii din Frăteşti au ales, după sfatul agronomului, timpul cel mai potrivit. Astfel, semănatul grîului în toamna anului 1959 a început la 22 septembrie şi a fost terminat în primele zile ale lui octombrie. După semănat s-a trecut cu tăvălugul.

Este limpede că executarea în bune condiţii agrotehnice a lucrărilor de pregătire a solului, aplicarea de îngrăşăminte naturale şi chimice, folosirea unei seminţe valoroase de grîu, întreţinerea şi îngrijirea culturii în primăvară cînd s-a dat cu grapa şi s-a executat plivitul precum şi recoltatul la timp, au dus la obţinerea unor producţii sporite de grîu în gospodăria colectivă din Frăteşti.

— Pentru însămînţările care se apropie, spunea agronomul gospodăriei, ne-am pregătit ca şi anul trecut. Nădăjduim ca vara viitoare, producţiile de grîu pe care le vom obţine nu vor fi mai mici ca cele din acest an. Dimpotrivă. Cît priveşte suprafaţa care o vom cultiva cu grîu, trebuie să menţionez că ea va fi mărită cu încă 30 de hectare.

S. RADU

PENTRU O RECOLTĂ BOGATĂ DE GRÎU ÎN 1961

ASPECTE de la consfătuirile regionale Bucureşti şi Galaţi privind cultura grîului

Zilele acestea au avut loc în capitalele regiunilor din întreaga ţară, consfătuiri regionale care au analizat rezultatele obţinute în acest an în cultura grîului, în vederea generalizării experienţei unităţilor agricole socialiste fruntaşe şi traducerii în viaţă a recomandărilor Consfătuirii pe ţară pentru efectuarea în cele mai bune condiţii agrotehnice a însămînţării grîului de toamnă.

La consfătuiri au participat cadre de conducere din agricultura regiunilor, muncitori şi colectivişti fruntaşi, activişti de partid şi ai organelor locale de stat, oameni de ştiinţă, ingineri şi tehnicieni agronomi.

Menţionînd succesele importante dobîndite în anii din urmă, în cultura cerealelor păioase, îndeosebi a grîului, consfătuirile au prilejuit totodată un cuprinzător schimb de experienţă ele dezbătînd probleme importante privind cultura grîului, printre care: folosirea cît mai raţională a pămîntului, a mijloacelor mecanizate şi a îngrăşămintelor chimice şi organice, executarea tuturor lucrărilor agricole în perioadele optime şi la un nivel agrotehnic corespunzător, în mod diferenţiat, şi extinderea în cultură a soiurilor valoroase cu o productivitate ridicată.

Redăm mai jos cîteva dintre problemele dezbătute la consfătuirile regiunilor Bucureşti şi Galaţi.

Agrotehnica înaintată — chezăşie a sporirii producţiei la hectar

Din referatul tov. ing. A. MICULESCU

vice-preşedinte al comitetului executiv al Sfatului popular regional Bucureşti

Ţinînd seama că sarcina principală în domeniul producţiei agricole este sporirea considerabilă a producţiei de cereale, mai ales de grîu şi porumb, pe baza indicaţiilor Comitetului Central al P.M.R. şi ale Consiliului de Miniştri, Biroul comitetului regional de partid şi Comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Bucureşti, încă din vara anului 1959, au luat o serie de măsuri, care să asigure pentru anul 1960 mărirea producţiei medii şi globale de grîu.

Ca urmare a măsurilor luate, la 15 octombrie, arăturile pentru însămînţările de toamnă erau executate pe 98 la sută din suprafaţă.

Ingrăşarea terenurilor şi executarea arăturilor adînci au fost principalele lucrări, care au contribuit la obţinerea în acest an a unor producţii de grîu mai mari ca în anii trecuţi.

Lucrătorii, tehnicienii şi inginerii din G.A.S.-uri, mobilizaţi de organizaţiile de partid, au reuşit să termine însămînţarea grîului pe suprafaţa de 60.000 ha. în cea mai mare parte în perioada optimă şi în condiţii agrotehnice superioare.

Acelaşi lucru putem afirma şi despre gospodăriile colective care, cu sprijinul S.M.T.-urilor au reuşit să depăşească planul încă de la 20 octombrie. Deşi calitatea însămînţărilor în G.A.C.-uri a fost, în general, bună, au existat totuşi, în unele gospodării colective, ingineri şi tehnicieni care n-au respectat indicaţiile agrotehnice date. Aşa, de exemplu, în raioanele Drăgăneşti-Vlaşca, Olteni, Videle şi chiar în raionul Lehliu, s-au găsit tehnicieni agronomi care au admis semănatul cu mîna în gospodăriile colective.

Rezultate deosebite au obţinut gospodăriile agricole de stat care, pe cele 60.000 ha. cultivate cu grîu au recoltat în medie, în acest an 2.170 kg. la hectar, ceea ce le-a dat posibilitatea să depăşească planul de livrări la fondul central cu 24 la sută.

Gospodăriile colective au realizat în 1959—1960 pe o suprafaţă de 167.000 ha. o producţie medie de 1.450 kg. grîu la ha., iar întovărăşirile agricole 1.100 kg. la ha.

Se vede de aci că gospodăriile agricole de stat au realizat o producţie de două ori mai mare decît întovărăşirile agricole, iar gospodăriile colective au depăşit producţia acestora cu 40 la sută.

Reiese de aci că singura cale de urmat pentru ţărănimea muncitoare, care să-i asigure obţinerea unor producţii sporite la ha., este marea gospodărie agricolă socialistă, unde pe tarlale mari se pot aplica toate regulile agrotehnice.

În frunte gospodăriile de stat

Gospodăriile agricole de stat s-au dovedit a fi an de an promotorii tehnicii noi şi ai producţiilor ridicate. Ele au arătat că se poate face o exploatare agricolă rentabilă, obţinînd producţii mari la preţuri de cost reduse.

Analizînd producţiile medii obţinute de gospodăriile agricole de stat, se constată că o serie de gospodării ca: Andrăşeşti, Budeşti, Dragalina, I. L. Caragiale, Mînăstirea şi Urziceni au realizat producţii medii de peste 3.000 kg. grîu la ha. Un număr de alte 12 gospodării au realizat o producţie de peste 2.500 kg. grîu la ha. pe o suprafaţă de 18.000 ha., iar 22 gospodării au obţinut pe 20.000 de ha. între 2.000—2.500 kg. grîu la hectar. Deci pe 38.000 ha., s-au realizat producţii medii de peste 2.000 kg. la ha., faţă de producţia medie planificată pe trust de 1.800 kg. la ha.

Aceste rezultate dovedesc că sarcina stabilită de Congresul al III-lea al P.M.R., ca în 1965 gospodăriile agricole de stat să obţină la grîu o producţie medie de cel puţin 2.500 kg. la ha. este posibil să fie realizată în regiunea noastră chiar din 1961.

Plenara Comitetului regional de partid ţinută în urmă cu numai cîteva zile, a stabilit această sarcină ţinînd seama că gospodăriile agricole de stat au toate condiţiile necesare pentru a obţine această producţie.

Din analiza rezultatelor obţinute de gospodăriile agricole de stat reiese în mod evident că cele mai mari producţii de grîu s-au obţinut de gospodăriile care au aplicat la un înalt nivel complexul de factori agrotehnici: arături adînci de vară, fertilizarea solului, întreţinerea arăturilor, pregătirea şi executarea însămînţărilor în condiţiuni bune şi în epoca optimă, sămînţă de calitate din soiuri care dau producţii mari, prevenirea şi combaterea dăunătorilor, îngrăşarea suplimentară şi întreţinerea culturilor, recoltarea în timp scurt şi fără pierderi.

Ca urmare a depăşirii producţiei planificate şi a reducerii cheltuielilor, preţul de cost a fost redus pe trust cu 12 lei pe tonă.

Datorită depăşirii producţiei şi reducerii preţului de cost se prevede ca pe Trust să se realizeze la grîu un beneficiu net de 58.000.000 lei, adică cu 18.000.000 lei peste beneficiul planificat.

Pentru a obţine în anul ce urmează producţia de 2.500 kg. grîu la hectar, stabilită de plenara Comitetului regional de partid este absolut necesar să se are adînc întreaga suprafaţă destinată grîului: la 28—30 cm. pe solurile mijlocii, iar pe solurile grele podzolite să se afîneze solul la 35—40 cm. cu scormonitorul. După premergătoarele tîrzii (porumb boabe etc.) se va ara la 20—30 cm. Odată cu arătura se va face îngrăşarea de bază cu îngrăşăminte naturale şi chimice, ţinînd seama de fertilitatea solului şi de soiurile de grîu ce se cultivă. Pentru a completa îngrăşămintele chimice care nu se pot asigura pe toată suprafaţa de grîu a gospodăriilor, este necesar să se folosească îngrăşămintele naturale, în cantitate de 15—20 tone la hectar.

Alegerea şi pregătirea seminţei constituie o problemă căreia trebuie să i se acorde toată atenţia pentru a asigura pentru fiecare zonă pedoclimatică din regiunea noastră cele mai potrivite soiuri, aşa cum a stabilit consfătuirea pe ţară a grîului.

Insămînţarea grîului în perioada optimă, care în regiunea noastră este 20 septembrie — 15 octombrie, reprezintă o importanţă deosebită şi de aceea trebuie depuse toate eforturile pentru ca toate gospodăriile să se încadreze cu semănatul grîului în această perioadă, scurtînd cît mai mult posibil durata semănatului.

Recoltarea grîului trebuie făcută în anul viitor în 6—7 zile folosind din plin capacitatea de lucru a combinelor, printr-o mai bună organizare a muncii.

Să ridicăm calitatea lucrărilor în gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole

Gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole deţin peste 80% din suprafaţa cultivată cu grîu în regiunea noastră. De aci rezultă necesitatea unor intense preocupări pentru aplicarea regulilor agrotehnice corespunzătoare acestei culturi, în vederea obţinerii de producţii sporite în anul viitor.

In anul acesta G.A.C.-urile au obţinut producţii medii mai mari cu 300—400 kg. la hectar decît cele obţinute de întovărăşirile agricole, dovedind că numai colectivizarea agriculturii asigură cele mai bune condiţii aplicării pe scară largă a agrotehnicii avansate care duce la obţinerea de producţii sporite.

Sînt edificatoare în această privinţă rezultatele obţinute de unele gospodării colective ca G.A.C. „8 Martie" din comuna Miloşeşti, raionul Slobozia, care a recoltat 2.300 kg. grîu la ha., G.A.C. „1 Mai" comuna Cuza Vodă, raionul Călăraşi, 2.000 kg. la ha., G.A.C. Horia, raionul Lehliu, cu 2.274 kg. la ha şi alte gospodării colective care au obţinut cu peste 1.000 kg. grîu mai mult decît întovărăşirile agricole.

Pentru a înţelege mai bine felul cum influenţează diferitele lucrări agrotehnice asupra producţiei de grîu, vom analiza felul cum acestea s-au executat în anul agricol 1959—1960 şi cum trebuie să le executăm în anul agricol 1960—1961, pentru a asigura producţii mari. In toamna anului 1959, gospodăriile colective au avut condiţii mai bune de lucru. Peste 2.000 tractoare au executat arături adînci pe o suprafaţă de 80.000 ha., ceea ce înseamnă că 80% din suprafeţele destinate pentru grîu au fost pregătite cu tractoarele S.M.T.

In prezent însă, arăturile sînt întîrziate în majoritatea raioanelor. Considerăm rămînerea în urmă a arăturilor pentru grîu ca o mare lipsă, întrucît aşa cum am văzut executarea devreme a arăturilor adînci de vară, atîrnă greu în balanţa producţiei.

Grija inginerilor şi tehnicienilor agronomi trebuie să se îndrepte către calitatea arăturilor. In această privinţă trebuie să se meargă pe executarea de arături adînci la 28—30 cm. şi chiar mai adînci acolo unde este posibil. Pe podzoluri şi solurile brun roşcate de pădure cu ajutorul scormonitoarelor, trebuie arat şi mai adînc. **Aratul se va face obligatoriu cu plugul în agregat cu grapa stelată, care îndeasă solul şi sfarmă bolovanii.**

Terenurile care se vor elibera de floarea soarelui şi de porumb, vor trebui de asemenea arate adînc, la 20—30 cm., în funcţie de timpul de recoltare şi gradul de umiditate a solului. Arătura va fi cu atît mai adîncă cu cît recoltatul se face mai devreme şi solurile sînt mai grele.

După arătură dacă s-au scos bolovani, se va trece cu discuitorul şi cu tăvălugul inelar, iar după semănat se trece din nou cu tăvălugul.

In această toamnă trebuie să arăm adînc pentru grîu întreaga suprafaţă a gospodăriilor colective şi putem ara cu tractoarele S.M.T. cel puţin 50 la sută din suprafaţa pentru grîu a întovărăşirilor agricole. Pentru a ajunge la asemenea rezultat S.M.T.-urile trebuie să lucreze în 2 schimburi cu toate tractoarele.

In toamna trecută organizaţiile de bază din gospodăriile colective au reuşit să mobilizeze pe colectivişti la căratul gunoiului şi îngrăşarea terenului pentru grîu, obţinîndu-se rezultate bune. Gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole au îngrăşat peste 30.000 ha. terenuri pentru grîu, iar rezultatul s-a văzut în producţiile ridicate ce s-au obţinut în unele raioane. Aşa a fost cazul raionului Călăraşi unde în toamna anului 1959, căratul gunoiului de grajd a luat aspectul unei acţiuni de masă, iar în raioanele Slobozia, Tr. Măgurele, Snagov, Olteniţa s-au transportat între 30—80.000 tone gunoi de grajd pe terenurile gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole.

Sînt încă ingineri şi tehnicieni agronomi, care gîndesc că cernoziomurile noastre n-au nevoie de îngrăşăminte. Părerea este greşită şi experienţele făcute au arătat sporurile mari de recoltă ce se obţin folosind îngrăşămintele minerale şi naturale. **Trebuie trecut la folosirea masivă a îngrăşămintelor naturale în doze de 15—20 tone, care asigură un spor de 4—500 kg. grîu la ha.**

Se vor primi şi unele cantităţi de îngrăşăminte chimice, iar unele gospodării colective au chiar rezerve. Folosirea îngrăşămintelor naturale şi chimice trebuie să se facă diferenţiat. Ca regulă generală pe toate tipurile de sol gunoiul de grajd în cantitate de 20 tone în amestec cu 200 kg. azotat de amoniu şi 400 kg. superfosfat dă sporuri însemnate de producţie. Ingrăşămintele chimice vor fi folosite diferenţiat în raport cu tipurile de sol, planta premergătoare şi soiurile de grîu cultivate.

Producţia de grîu în gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole a fost mult influenţată în 1960 de factorul sămînţă. Unele gospodării colective au introdus pe suprafeţe mari soiul de mare productivitate nr. 301 obţinînd rezultate bune şi chiar foarte bune.

Mai bine de 300 kg. spor de producţie s-a realizat la G.A.C. „Victoria Socialismului" raionul Snagov prin folosirea soiului nr. 301 faţă de grîul comun cultivat pe restul terenului.

Consfătuirea pe ţară a grîului a recomandat şi a dat ca sarcină ca în această toamnă, sămînţa să se pregătească cu cea mai mare atenţie. Plenara Comitetului regional de partid a stabilit ca pînă la 30 august să se termine condiţionarea seminţelor şi fiecare raion a primit grafic pentru condiţionare

In această toamnă gospodăriile colective şi celelalte unităţi agricole vor primi aproape 20.000 tone grîu din soiurile de mare producţie. Dar acest grîu nu-l vor primi decît acele unităţi care vor asigura o pregătire temeinică a terenului şi îl vor îngrăşa, adică vor crea condiţii optime pentru valorificarea însuşirilor pe care le au aceste soiuri.

In privinţa însămînţării grîului sînt de arătat următoarele:

— este necesar să se semene perpendicular pe lucrările de pregătirea solului (arătură) şi pe cît posibil dacă terenul permite (ca lungime cel puţin 300—350 m.), să se semene perpendicular şi pe direcţia vîntului dominant de iarnă, pentru a se asigura stringerea unei cantităţi mai mari de zăpadă şi deci de apă.

— semănătoarea nu trebuie să meargă cu viteză mai mare la tractor decît viteza I-a, pentru a asigura intrarea în pămînt la adîncime uniformă a seminţelor. Semănăturile trebuie obligatoriu tăvălugite concomitent cu semănatul pentru a scoate afară din pămînt golurile de aer de la arătură şi a pune seminţele în condiţii de germinaţie imediată.

In ceea ce priveşte data începerii semănatului şi perioada optimă de lucru, aceasta se va stabili în funcţie de soiul respectiv, de starea terenului şi de capacitatea de lucru a semănătorilor, diferenţiat de la unitate la unitate.

Intîrzierea semănatului peste 15 octombrie şi prelungirea lui în luna noiembrie influenţează negativ producţia de grîu deoarece plantele intră neînfrăţite în iarnă.

Pentru reuşita semănatului nu trebuie precupeţit nici un efort în această toamnă, convinşi fiind că rezultatele producţiei de grîu a anului 1961 se hotărăsc acum la semănat.

DISCUŢII LA REFERAT

Pregătirea terenului

In cuvîntul său tov. **TRIŢA FANIŢA**, directorul gospodăriei agricole de stat Dragalina, a arătat că pe lîngă ceilalţi factori care duc la sporirea producţiei de grîu o importanţă deosebită o au şi arăturile adînci de vară.

In gospodăria noastră — a spus vorbitorul — arăturile adînci au fost făcute în perioada de la 10 iulie la 15 august 1959, la o adîncime de 26-28 cm. Arătura s-a făcut uniform, de bună calitate, după care s-a grăpat şi discuit întreaga suprafaţă de teren. Trebuie spus că noi am făcut arături de vară şi la o adîncime de peste 30 cm.

Pe lîngă folosirea soiurilor de mare productivitate şi fertilizarea terenului, la baza producţiei mari de grîu — de 3.010 kg. la ha. cît s-au obţinut în acest an în gospodărie — au stat şi arăturile adînci de vară făcute la o adîncime de peste 30 de cm.

★

Printre participanţii la consfătuire care au subliniat importanţa pregătirii terenului în sporirea producţiei de grîu a fost şi tov. **MARIN CONSTANTIN** de la gospodăria colectivă din comuna Brîncoveanu. Pe cele 350 ha. cultivate cu grîu în vara trecută s-au executat arături adînci la 26-28 cm., după care s-a grăpat imediat terenul. Semănatul s-a început la 25 septembrie şi s-a făcut cu maşinile S.M.T.-ului Ciulniţa şi ale G.A.S.-Dragalina. Primăvara, imediat ce timpul a permis, întreaga suprafaţă semănată cu grîu s-a grăpat, iar pe 40 hectare s-a lucrat cu grapa stelată.

Experienţa acestui an — a spus vorbitorul — ne-a arătat că cele mai mari producţii se obţin pe terenurile arate adînc, îngrăşate şi semănate la timp, cel mai tîrziu pînă la 18 octombrie. Pentru a asigura o recoltă bogată de grîu în anul viitor, noi, colectiviştii, am luat de pe acum următoarele măsuri: am executat arături pentru însămînţarea grîului de toamnă după leguminoase şi păioase de primăvară pe mai bine de 100 ha., iar acum arăm terenul rămas liber după recoltarea porumbului de siloz. Arăturile le facem la adîncimea de 28-30 cm. şi chiar mai mult, cu **scormonitorul.**

Ingrăşarea terenului, o lucrare importantă

Gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din raionul Lehliu a cultivat cu grîu anul trecut peste 500 ha şi a obţinut în medie cîte 2.400 kg grîu la ha. Această producţie a fost obţinută datorită în mare măsură fertilizării terenului.

In gospodăria noastră, a spus la consfătuire tov. brigadier ION AURICĂ, s-a acordat mare atenţie îngrăşării terenului. In toamna trecută noi am semănat 100 de ha cu grîu cultivate anterior cu sfeclă de zahăr, coreandru, şi care primiseră îngrăşăminte. Pentru cultura grîului am îngrăşat direct cu gunoi 112 ha. In acest fel noi am avut posibilitatea să însămînţăm cu grîu 212 ha. fertilizate cu îngrăşăminte naturale şi chimice, din care 112 ha îngrăşate, după cum am spus, direct cu gunoi.

Care au fost rezultatele obţinute la cultura grîului?

De pe suprafaţa de 80 de ha cultivată cu sfeclă pe care am aplicat indirect îngrăşăminte pentru grîu s-a obţinut o producţie medie de 1.800 kg grîu la ha. Pe suprafaţa de 112 de ha cultivată cu grîu după porumb şi îngrăşată s-a obţinut în medie cîte 2.800 kg la ha, în timp ce pe suprafaţa de 293 ha cultivată cu grîu după porumbişte neîngrăşată, producţia medie a fost cu mult mai mică.

★

Folosirea în mod raţional şi diferenţiat a îngrăşămintelor, a spus tov. GH. MISTIE, directorul G.A.S. Toporu, constituie pe lîngă ceilalţi factori, o verigă importantă în sporirea producţiei de grîu. Pe suprafaţa de 380 ha cultivată cu grîu pe care s-a aplicat gunoi de grajd în cantitate de 15 tone la ha şi cîte 300 kg superfosfat la ha s-a realizat o producţie medie de 3.100 kg la ha. Pe cele 488 ha îngrăşate suplimentar cu cîte 5 tone mraniţă la ha s-a realizat o producţie medie de 2.400 kg, în timp ce pe restul de 339 ha neîngrăşate s-a obţinut o producţie medie de numai 1.550 kg la ha. Trebuie arătat că gospodăria noastră a realizat de pe 3 ha cîte 5.300 kg grîu la ha, iar de pe suprafaţa de 80 ha s-a recoltat în medie cîte 4.200 kg grîu la ha. Aceste rezultate ne demonstrează eficienţa aplicării combinate a îngrăşămintelor naturale cu cele chimice în sporirea producţiei de grîu.

Seminţe de soi

In cuvîntul său rostit la consfătuire tov. ing. V. POGOREVICI a arătat că în acest an la G.A.S. „I. L. Caragiale" s-a recoltat în medie cîte 3.029 kg grîu de pe suprafaţa de 2.673 ha.

Obţinerea acestei producţii — a subliniat vorbitorul — a fost determinată de mai mulţi factori ca: amplasarea grîului după cele mai indicate premergătoare, fertilizarea solului, folosirea seminţelor din soiuri de mare productivitate, executarea semănatului la epoca optimă, asigurarea unei densităţi corespunzătoare a plantelor pe unitatea de suprafaţă etc.

Se ştie că în unităţile agricole socialiste producţia de grîu este mult influenţată de factorul sămînţă. In anul trecut, gospodăria de stat „I. L. Caragiale" a folosit numai sămînţă din soiuri de mare productivitate care a fost condiţionată şi tratată împotriva dăunătorilor. Pentru cunoaşterea valorii culturale a seminţei, noi am verificat la laborator puterea de încolţire a acesteia în aşa fel încît la semănat nu s-a folosit nici măcar un singur bob de sămînţă neverificat.

La stabilirea cantităţii de sămînţă care trebuia dată la ha. s-a ţinut seama atît de valoarea culturală a seminţelor cît şi de greutatea a 1.000 de boabe din fiecare soi folosit.

Experienţa din anii trecuţi — a continuat tov. ing. Pogorevici — ne-a dovedit că asigurarea densităţii optime are un rol hotărîtor în obţinerea de producţii mari la ha. De exemplu, la această gospodărie pe o suprafaţă de 83 de ha am realizat o producţie medie de 4.120 kg la ha. tocmai datorită faptului că pe această parcelă s-a realizat o densitate de 800 boabe germinabile la m.p., din care am obţinut la recoltare 776 spice la m.p. Pe unele parcele, densitatea a fost chiar mai mare. Aceasta ne-a ajutat să obţinem de pe întreaga suprafaţă cultivată cu grîu producţii medii de peste 3.000 kg la ha.

Succesele depind de hărnicia oamenilor

Ceea ce a caracterizat în mod cu totul deosebit lucrările consfătuirii de la Galaţi a fost convingerea exprimată atît în referatul prezentat cît şi în discuţii că în regiune există mari posibilităţi pentru sporirea continuă, pe unitate de suprafaţă a producţiei de grîu. Există toate condiţiile, a reieşit din dezbaterile consfătuirii, de a realiza şi chiar depăşi sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului cu privire la creşterea însemnată a producţiei de grîu.

Importante succese au şi fost obţinute. De pildă, faţă de media anilor 1955-1959, în anul 1960 pe întreaga regiune producţia de grîu a fost în medie la hectar cu 422 kg. mai mare, ceea ce reprezintă un mare pas înainte. Un număr de 11 gospodării agricole de stat au strîns în acest an o producţie medie de grîu de peste 2.000 de kg. la hectar; gospodăria de stat Dunărea a recoltat de pe întreaga suprafaţă cultivată cu grîu 3.462 kg în medie la ha; cu zecile se numără şi gospodăriile colective care au recoltat între 1.600-1900 kg în medie la hectar de pe întreaga suprafaţă cultivată cu grîu. Numeroase unităţi printre care gospodăriile de stat Brateş, Barboşi, Nazîru, Dunărea etc., au strîns, de pe suprafeţe restrînse, în medie peste 4.000 kg. la ha. Ar fi fost aproape de necrezut cu 10-15 ani în urmă ca în părţile comunei Insurăţei să se obţină mai mult de 1.200 kg grîu la hectar. Dar iată, în acest an gospodăria colectivă din Insurăţei a recoltat în medie la hectar 2.400 de kg şi nu de pe cîteva pogoane ci de pe 220 de hectare.

Soiuri cu productivitate ridicată

In directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. s-a subliniat sarcina ca în perioada 1960-1965 să se extindă şi să se generalizeze în producţie soiuri de grîu de înaltă productivitate şi de calitate superioară, mai timpurii, rezistente la ger şi secetă, la boli şi dăunători şi îndeosebi rezistente la cădere pentru a uşura recoltarea mecanizată.

Exprimîndu-şi bucuria faţă de măsurile luate de partid şi guvern pentru sprijinirea unităţilor agricole socialiste cu noi soiuri de seminţe, unii participanţi au criticat în cuvîntul lor încetineala cu care organele agricole din unele raioane s-au ocupat în anii trecuţi de problema schimbului de seminţe. Faptul acesta a fost menţionat şi în referatul prezentat consfătuirii. Astfel a reieşit că în toamna trecută cadrele tehnice din raioanele Bereşti, Tecuci, Brăila, Panciu şi Lieşti, s-au interesat puţin, ca unităţile agricole să-şi ridice cantităţile de seminţe de soi ce le-au fost repartizate. Aceasta a făcut cu putinţă ca la însămînţări să fie folosite seminţe nevaloroase, fapt care a dus la aceea că unele gospodării colective şi mai ales întovărăşiri au obţinut producţii cu mult sub posibilităţi.

In privinţa folosirii seminţelor de soi, au fost menţionate şi alte lipsuri. Bunăoară, aceea că din cauza dezinteresului unor ingineri şi tehnicieni agronomi loturilor semincere nu li s-a acordat peste tot atenţia cuvenită pentru a se păstra de la an la an valoarea soiului. Din această cauză seminţele de soi au fost impurificate cu seminţe ale altor plante greu separabile.

După cum s-a anunţat recent, statul nostru vine în ajutorul gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole cu seminţe de grîu valoroase în condiţii de schimb avantajoase. Această măsură dovedeşte odată mai mult grija partidului şi guvernului pentru dezvoltarea puternică a unităţilor agricole cooperatiste. Schimbul de seminţe din fondul statului prezintă un mare interes pentru aceste unităţi a căror datorie, în vederea însămînţării la timp a grîului, este să-l facă neîntîrziat.

Dar solul singur nu rezolvă, se înţelege, problema obţinerii unor producţii superioare de grîu. Tocmai de aceea, necesitatea aplicării întregului complex de măsuri agrotehnice în vederea atingerii scopului propus a ocupat un loc însemnat în dezbaterile consfătuirii.

O „faimă" pe cale de dispariţie

Imaginea grămezilor de gunoi arzînd la marginea apelor sau rîpelor şi-o aminteşte oricine a călătorit cu ani în urmă prin părţile acestea. Sute de vagoane de cereale se pierdeau an de an în fumul înecăcios al gunoiului arzînd. Nici acum priveliştea aceasta nu a dispărut cu desăvîrşire, chiar din toate satele. O găseşti însă incomparabil mai rar decît altă dată. Dar tocmai pentru că problema aceasta n-a fost cu totul rezolvată considerăm că referatul secţiei agricole a dat prea puţină atenţie problemei folosirii îngrăşămintelor organice. Mult mai mult au vorbit despre această problemă participanţii la discuţii. Directorul gospodăriei de stat din Slobozia-Cioră şti, spunea că una din preocupările lucrătorilor din gospodăria pe care o conduce este „să curete curţile oamenilor". Nu e deci de mirare de ce gospodăria de stat Slobozia-Ciorăşti se află printre cele 11 gostaturi fruntaşe în cultura grîului amintite mai înainte. S-a dovedit pe baza a numeroase şi îndelungate experienţe că solurile de grîu de toamnă recomandate să fie extinse în cultură sînt bune valorificatoare a terenurilor fertile, răsplătind cu sporuri însemnate de producţie îngrăşămintele ce le sînt administrate. In consfătuire au fost date exemple care arată că numai sporurile de producţie datorită aplicării raţionale a îngrăşămintelor au depăşit în multe cazuri producţia medie care se obţinea înainte la această plantă. Cîteva exemple din gospodăriile colective sînt deosebit de grăitoare. Gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită" Mărtăceşti, a obţinut în vara aceasta de pe 10 hectare cultivate cu grîu o producţie medie la hectar de 3.150 de kg. Pe lîngă celelalte lucrări agrotehnice colectiviştii au dat pe acest teren, o dată cu arătura adîncă de vară cantitatea de 20 tone la ha gunoi de grajd. Un alt exemplu, îl oferă gospodăria agricolă colectivă „1907" din Panciu. De pe 31 de hectare, pe care s-au aplicat o dată cu arătura adîncă cîte 15 tone de gunoi de grajd s-a obţinut o producţie medie de 2.816 kg grîu la ha. Se apreciază că folosirea la hectar a 20-30 de tone de gunoi de grajd, încorporat sub arătura adîncă asigură sporuri de sute de kilograme boabe la hectar. In afară de îngrăşămintele organice, mai ales gospodăriile de stat au folosit pe scară largă îngrăşămintele minerale — fosfatice şi azotoase, obţinînd, de asemenea, mari sporuri de recoltă. Numai gostaturile de pildă au aplicat în acest an la grîu cu 2,5 ori mai multe îngrăşăminte azotoase şi cu 2,6 ori mai multe îngrăşăminte fosfatice faţă de anul 1958-1959.

In legătură cu folosirea îngrăşămintelor minerale un lucru trebuie bine înţeles. Cantităţile de îngrăşăminte minerale nu pot satisface deocamdată cererea tuturor unităţilor agricole. Consfătuirea a apreciat că trebuie să se acorde atenţie deosebită folosirii gunoiului de grajd şi a altor îngrăşăminte organice, de care gospodăriile agricole socialiste dispun în cantităţi suficiente. In folosirea acestor îngrăşăminte se află o mare rezervă de sporire a producţiei. Dar, după cît se vede, problema aceasta este tratată încă cu uşurinţă în unele raioane ale regiunii Galaţi. Şeful secţiei agricole regionale a prezentat consfătuirii date din care reieşea că pînă la 15 august în raioanele Bereşti şi Tecuci nu se încorporase în sol nici o tonă de gunoi, iar în raioanele Bujoru şi Galaţi se încorporaseră cantităţi neînsemnate.

„Cu metrul în mînă, după plug"

Agricultura regiunii Galaţi ca şi din restul ţării, pusă în cea mai mare parte pe temelii noi, socialiste, are asigurate mari posibilităţi de dezvoltare, posibilităţi care în trecut lipseau aproape cu desăvîrşire.

Bunăoară, faţă de numărul cu totul neînsemnat de tractoare care lucrau pe teritoriul actualei regiuni Galaţi cu 15 ani în urmă, în anul 1960 numărul de tractoare aflate în dotarea gospodăriilor agricole de stat şi a staţiunilor de maşini şi tractoare este de peste 4.100. Existenţa unui asemenea parc de tractoare chezăşuieşte cum uşor se înţelege, lucrarea superioară a solului, determină sporirea continuă a producţiei cerealiere.

Un mare rol în obţinerea de producţii mari îl au arăturile adînci. Zeci de exemple prezentate de participanţii la consfătuire au dovedit marea însemnătate pe care o prezintă arăturile adînci executate la 28-30 cm în obţinerea unor producţii de la an la an tot mai mari. Totodată s-a subliniat că efectul arăturilor adînci este mult mărit cînd această lucrare se aplică împreună cu celelalte măsuri agrotehnice.

Cîteva exemple sînt edificatoare în acest sens. Gospodăria agricolă de stat Urleasca a recoltat în această vară de pe 160 de hectare arate adînc la 28 cm în medie la ha 3.150 de kg grîu. De pe 35 de ha care au fost arate doar la 20 cm. şi lucrate în condiţii agrotehnice necorespunzătoare, media la hectar a fost de numai 986 kg. grîu. De subliniat că s-a folosit pe ambele parcele acelaşi soi de grîu.

Gospodăriile colective din Racoviţă, Moroteşti, Romanu, Gropeni şi multe altele, au recoltat de pe unele parcele arate din vară la adîncimea recomandată de agrotehnică sporuri de recoltă de 400-700 de kg grîu la ha, faţă de cele obţinute pe suprafeţele arate la mai mică adîncime. Prin arătura adîncă se înmagazinează în sol mari rezerve de apă atît de necesară dezvoltării plantelor, mai ales în această regiune cu puţine şi neuniforme precipitaţii, se asigură o răsărire uniformă a grîului şi intrarea viguroasă în iarnă a culturii.

Spunea un tovarăş la consfătuire: „Dacă vrem producţii mari sîntem datori ca acum, cînd arăm terenul, să stăm cu metrul în mînă, după plug — nici o brazdă sub 28 de cm adîncime". De altfel, indicaţia ca arăturile adînci să fie făcute pe suprafeţe cît mai întinse a fost una din preocupările principale ale consfătuirii. Situaţia prezentată participanţilor de către secţia agricolă regională arată că în regiune există într-adevăr preocuparea cuvenită pentru aplicarea acestei măsuri deosebit de însemnate în sporirea producţiei. Pînă la data ţinerii consfătuirii, în raioanele Galaţi, Panciu, şi Focşani, se executaseră arături adînci pe suprafeţe ce depăşesc 91 la sută din totalul planificat. Rămăseseră în urmă erau raioanele Bereşti şi Tecuci — cu 53 şi respectiv 63 la sută din suprafaţa planificată.

Consfătuirea a făcut recomandări lucrătorilor din agricultura regiunii ca arătura adîncă să se facă neapărat cu plugul în agregat cu grapa stelată pentru a sfărîma bulgării scoşi de plug. S-au dat, de asemenea, indicaţii ca pînă la însămînţarea grîului arătura să fie menţinută prin discuiri şi grăpări.

★

Alte numeroase probleme discutate în consfătuirea regiunii Galaţi privesc aprecierea celor mai bune premergătoare la grîu, perioada optimă de însămînţat, densitatea, combaterea dăunătorilor, eficienţa economică a irigării grîului etc.

In ce priveşte premergătoarele s-a constatat că semănatul grîului după grîu, se face pe suprafeţe tot mai restrînse, se creează de la an la an tot mai bune condiţii pentru însămînţarea grîului după bune premergătoare.

Una din măsurile ce vor fi luate pentru realizarea unei rotaţii mai corespunzătoare este şi aceea ca porumbul de pe mari suprafeţe aparţinînd gospodăriilor agricole de stat şi colective, să fie recoltat cu tulpini cu tot. Terenul astfel eliberat va putea fi pregătit la vreme pentru însămînţarea grîului.

Pe baza unei practici îndelungate, cadrele tehnice, muncitorii din agricultura regiunii, au ajuns la concluzia că epoca optimă de însămînţare a grîului în regiunea Galaţi, regiune aflată în zona de stepă şi silvostepă, este cuprinsă între 20 septembrie-15 octombrie. Dacă însămînţarea nu se face în epoca optimă, plantele intră în iarnă neînfrăţite; fenomenul are loc abia în primăvară cînd se înregistrează un procent ridicat de fraţi sterili, reducîndu-se astfel densitatea spicelor la m.p. şi deci producţia de boabe. Un exemplu grăitor în această privinţă îl oferă gospodăria agricolă de stat Justin Georgescu. Pe suprafaţa de 129 ha arate adînc şi însămînţate în timp optim această gospodărie a obţinut în medie 2.638 kg grîu la ha. Pe un alt teren arat la mică adîncime şi însămînţat între 26-30 octombrie însă, aceeaşi gospodărie a obţinut în medie la ha numai 1.540 de kg de grîu deşi în ambele cazuri s-a folosit acelaşi soi de sămînţă.

★

In producţia agricolă a regiunii Galaţi, lucrează peste 280 de ingineri şi tehnicieni agronomi. Consfătuirea a subliniat în mod deosebit marele rol al acestor cadre în activitatea de producţie pentru îndeplinirea sarcinilor de sporire a recoltei de grîu. Este ştiut că chiar în cadrul zonelor naturale de cultură a grîului sînt diferenţe de climă şi sol formîndu-se astfel numeroase microzone, iar în cadrul acestora sînt deosebiri de la o gospodărie la alta şi chiar de la o tarla la alta, deosebiri determinate de expoziţia şi înclinarea terenului, de rotaţia culturilor, de agrotehnica folosită, de starea de fertilitate a solului etc. Ţinînd seama de aceasta, cadrele tehnice trebuie să sprijine îndeaproape şi permanent pe lucrătorii din agricultura regiunii pentru a aplica în mod diferenţiat metodele recomandate de agrotehnică, ţinînd seama de condiţiile concrete ale fiecărei gospodării în parte.

Participanţii la consfătuire s-au angajat să depună toate eforturile pentru realizarea, începînd chiar din anul viitor, a unor producţii tot mai mari de grîu, pe măsura posibilităţilor crescînde pe care partidul şi guvernul şi le-au creat şi le creează agriculturii.

Militariştii vest-germani se agită din nou

Nu mai constituie un secret pentru nimeni faptul că în Germania occidentală se desfăşoară intense pregătiri de război. Bizuindu-se pe generalii care au slujit cu credinţă politica nebunească a lui Hitler şi avînd sprijinul făţiş al puterilor occidentale, guvernul vest-german în frunte cu cancelarul Adenauer adoptă măsuri şi urzeşte planuri menite să dezlănţuie un pustiitor măcel. Pe zi ce trece, forţele militare vest-germane se transformă în pilonul de bază al planurilor pentru Europa ale organizaţiei agresive N.A.T.O.

În repetate rînduri, Uniunea Sovietică şi celelalte forţe progresiste din lume au atras atenţia asupra primejdiei pe care o reprezintă înarmarea Germaniei occidentale pentru pacea lumii. In occident s-au făcut însă numeroase încercări de a ascunde această primejdie. Invocînd aşa-zisele garanţii cuprinse în acordurile de la Paris (acorduri, care, după cum se ştie, au consfinţit înglobarea Germaniei occidentale în alianţa agresivă occidentală), politicienii aflaţi în slujba cercurilor agresive au căutat să demonstreze că ar exista, chipurile, stavile în calea renaşterii militarismului german. Cît de puternice sînt însă aceste stavile o dovedesc faptele. Politica pe care o promovează cercurile conducătoare vest-germane, încurajate făţiş de cercurile agresive din S.U.A. şi alte ţări occidentale, se bizuie de la început pînă la sfîrşit pe intensificarea cursei înarmărilor şi pe menţinerea încordării între state şi constituie o ameninţare directă la adresa păcii şi liniştii popoarelor. E o politică ce încurajează pe toate căile pe militariştii şi revanşarzii din Germania occidentală.

De curînd militariştii vest-germani au găsit un nou prilej de înveninare a atmosferei internaţionale. Nici nu s-a stins bine scandalul în jurul dotării Bundeswehrului cu rachete Polaris şi la 19 august, la Bonn, a fost dat publicităţii un memorandum al comandamentului Bundeswehrului în care generalii cer, într-o formă ultimativă, înarmarea armatei vest-germane cu toate armele moderne, inclusiv arma atomică. Semnificativ pentru ceea ce se întîmplă astăzi în Germania occidentală este şi faptul că memorandumul respectiv a fost alcătuit şi este semnat de generalii Heussinger, Kammhuber, Zerbel, amiralul Rugge şi alţii de aceeaşi teapă care au ocupat posturi de răspundere în armata lui Hitler.

Planurile neebuneşti urzite de foştii colaboratori ai lui Hitler sînt pe cale să capete deplina aprobare a guvernului de la Bonn. Intr-un comunicat oficial dat publicităţii după întrevederea pe care Adenauer a avut-o la 26 august cu Strauss, ministrul de război al Germaniei occidentale, se spune că „guvernul R.F. Germane este de acord cu conţinutul şi ideile memorandumului alcătuit de statul major al Bundeswehrului", şi că părerea „specialiştilor militari", aşa cum este exprimată în memorandum, corespunde „întrutotul" politicii guvernului de la Bonn. In comunicat se exprimă chiar „mulţumiri" din partea guvernului „pentru activitatea desfăşurată" pînă acum de şefii Bundeswehrului.

După cum se vede, cercurile guvernante ale Germaniei occidentale n-au învăţat nimic din lecţia pe care banda lui Hitler a primit-o în cel de-al doilea război mondial. Ele sînt gata să pună în mîinile celor care i-au ajutat pe nazişti să dezlănţuie războiul şi să împînzească pămîntul cu milioane de morminte, arma atomică, cea mai primejdioasă armă de ucidere a oamenilor. Revanşarzii vest-germani şi stăpînii lor trebuie să ştie însă că astăzi în lume raportul de forţe este de aşa natură încît orice agresiune va aduce lovitura distrugătoare împotriva celui care a dezlănţuit-o. Infăptuirea planurilor nebuneşti pe care le urzesc conducătorii Bundeswehrului, cu binecuvîntarea lui Adenauer, nu poate aduce Germaniei occidentale decît moarte şi distrugere.

Vestea despre noile provocări pe care Bonn-ul le întreprinde împotriva păcii a stîrnit indignare şi îngrijorare în rîndurile opiniei publice din numeroase ţări. In diferite ziare din ţările occidentale au apărut articole în care este exprimată neliniştea opiniei publice faţă de încercările insolente ale clicii militariste vest-germane. Popoarele urmăresc cu vigilenţă sporită aceste încercări şi le înfierează cu toată asprimea.

Manevrele S.U.A. împotriva Cubei suferă noi înfrîngeri

Incă de cînd s-a anunţat ţinerea conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai ţărilor Americii — membre ale organizaţiei statelor americane (O.S.A.) s-a vădit intenţia S.U.A. de a folosi această conferinţă pentru un nou amestec în treburile interne ale Cubei. Pe imperialiştii americani îi nemulţumeşte foarte mult faptul că poporul cuban a devenit şi devine stăpînul bogăţiilor ţării sale. Ei se dedau la cele mai neruşinate provocări împotriva Cubei, începînd de la trimiterea de avioane care mitraliază populaţia şi pînă la adoptarea de măsuri care să ducă la dezorganizarea economiei ţării. Acum cercurile agresive ale S.U.A. au căutat să folosească conferinţa O.S.A. pentru a atrage statele Americii la înfăptuirea planurilor agresive îndreptate împotriva Cubei.

La conferinţa despre care am amintit şi care s-a deschis la 16 august la San José, capitala Republicii Costa Rica din America Centrală, delegaţia S.U.A. a difuzat un memorandum în care calomniază în mod grosolan Cuba şi guvernul ei revoluţionar. Herter, ministrul de externe al S.U.A., a depus eforturi în cadrul conferinţei de a organiza un „front unic" al statelor emisferei occidentale împotriva Cubei. Dar manevrele Departamentului de stat al S.U.A. au suferit un eşec. Proiectul de rezoluţie prezentat de Herter a fost întîmpinat cu răceală de participanţii la conferinţă. Numeroase delegaţii şi-au exprimat refuzul de a sprijini planurile agresive ale monopolurilor americane care caută, sub pretextul „luptei împotriva comunismului", să sugrume revoluţia cubană. Reprezentanţii a opt ţări participante la conferinţă au elaborat un proiect propriu de rezoluţie care diferă considerabil de cel american. Proiectul de rezoluţie cuprinde, între altele, o prevedere îndreptată direct împotriva încercărilor S.U.A. de a viola suveranitatea statelor Americii Latine. El subliniază inadmisibilitatea amestecului în treburile interne ale statelor, adică ceea ce încearcă să facă cercurile guvernante ale S.U.A. împotriva Cubei.

In cadrul conferinţei, miniştrii de externe ai numeroase state americane s-au pronunţat în sprijinul Cubei. Moreno, ministrul de externe al Republicii Panama, de pildă, a spus că fiecare stat are dreptul „să stabilească în ţara sa rînduieli potrivit particularităţilor acestei". El a subliniat că America Latină nu trebuie să mai joace rolul jalnic al personajului biblic care adună fărîmiturile căzute de la masa bogătaşului. Moreno a condamnat orice amestec în treburile interne ale oricărui stat american" indiferent de unde ar veni, chiar dacă vine „din interiorul continentului".

Martinez Montero, ministrul Afacerilor Externe al Uruguayului, a subliniat, de asemenea, că „fiecare stat are dreptul să instituie acea formă de guvernămînt pe care o doreşte şi să folosească bogăţiile sale pentru binele propriului său popor. Simpatiile Boliviei sînt de partea revoluţiei cubane, a declarat în cuvîntul său, ministrul Afacerilor Externe al Boliviei. Ministrul Afacerilor Externe al Ecuadorului s-a pronunţat pentru apărarea revoluţiei cubane pe care a apreciat-o ca „minunată".

După cum se vede, încercările guvernului american de a ştirbi suveranitatea ţărilor Americii Latine şi de a înăbuşi mişcarea democratică sub pretextul „luptei împotriva comunismului" întîmpină o ripostă tot mai fermă.

NOTE

Ţăranii nomazi din S.U.A.

Limuzinele luxoase care plimbă pe şoselele Statelor Unite ale Americii pe bogătaşi, trenurile speciale cu vagoane dormitor care transportă pe milionarii americani de-a lungul şi de-a latul ţării întîlnesc uneori pe drum călători ciudaţi. Cîte un automobil vechi, pe care nici cei de la cimitirul maşinilor nu l-ar primi, hîrbuit, cu roţi desperechiate, cară cîte patru, şase, uneori zece persoane, bărbaţi, femei şi copii. De cele mai multe ori ei duc şi bagajele cu dînşii. Cîte-un cufăr, un săculeţ cu boarfe sau doar cămaşa din spinare.

Cînd li se termină benzina şi nu mai au bani cu ce o cumpăra, călătorii aceştia ciudaţi părăsesc „automobilul" în marginea şoselei sau — dacă sînt în puncte unde este interzisă staţionarea — îl azvîrl în mare sau în vreo prăpastie. La fel fac şi atunci cînd plesneşte vreun cauciuc şi n-au rezerve sau se strică motorul şi le lipsesc piesele. După care, pasagerii, cu chipurile lungite de foame şi mizerie o pornesc, încet, obosiţi, pe jos.

Incotro?

„Ne ducem în toate părţile şi nu stăm nicăieri".

Aşa spun cei 500.000 de muncitori agricoli nomazi, din S.U.A., care în tot timpul anului umblă în căutare de lucru prin toată ţara.

Cine sînt ei şi de unde vin? Nomazii care cutreieră şoselele Statelor Unite ale Americii sînt foşti mici fermieri exploataţi şi ruinaţi de marile trusturi banca-ro-agricole.

Dar alţi muncitori agricoli din S.U.A. duc o viaţă şi mai grea. Aceştia sînt cei 450.000 muncitori agricoli zilieri, cetăţeni mexicani care în fiecare an sînt aduşi de marii latifundiari din California şi Texas ca să lucreze, cu salarii de batjocură, pe întinsele lor pămînturi. Siliţi de foame şi şomaj, zilierii agricoli primesc orice condiţii...

★

Cînd bogătaşii din S.U.A. privesc prin ferestrele limuzinelor de lux sau ale vagoanelor dormitor la nomazii care pribegesc, hămesiţi de foame, pe şoselele asfaltate ale Americii, ei strîmbă din nas şi-ntorc capul. Ei nu pot suferi mizeria. Ci doar o provoacă...

ANTON ALEXE

Rămas bun, Garcia!

O bucată de pîine uscată, un boţ de mămăligă şi-un pumn de măsline. Atît şi-a luat Garcia la drum. E lung drumul. Pînă în America latină, pînă acolo unde o fi nevoie de braţe de muncă. Braţe care de ani de zile acolo acasă, în Spania, n-au mai muncit.

Garcia şi-a părăsit mama şi logodnica, şi-a lăsat satul în care s-a născut şi, împins de foame şi şomaj, a fost nevoit să-şi caute hrana departe, foarte departe, într-alt continent. Dar drumul costă scump. Foarte scump. De unde să iei teancul de pesetas cu care trebuie să-ţi plăteşti un locşor pe puntea vaporului care trece Atlanticul?

A vîndut Garcia capra — unicul animal din bătătură — apoi inelul de argint al mamei şi rochia de duminică a logodnicei. Dar tot nu i-a ajuns pentru bilet. S-a anagajat, după multe rugăminţi, să completeze diferenţa la bilet cu munca lui pe vapor. La bucătărie, spălător de vase, şi la curăţenie. Să frece duşumelele.

Insfîrşit, a reuşit în condiţiile acestea să se îmbarce.

Are fruntea înnegurată Garcia. Şi-a părăsit familia şi nu ştie ce va face în Brazilia. Va găsi de lucru?

Ce o să mănînce oare? Din ce o să-şi cumpere alte haine în locul celor rupte la muncă? Şi, mai cu seamă, ce o să trimită bătrînei lui mame, fără petic de ogor şi cît o să-l mai poată aştepta Carmencita logodnica lui pe care a lăsat-o în Spania?

Peste două milioane şi jumătate de muncitori agricoli şomează în Spania aflată încă în lanţurile dictaturii franchiste. In fiecare an, datorită mizeriei în care se zbat — alături de cei 400.000 şomeri de la oraşe — aproape 80.000 dintre aceşti ţărani fără petec de pămînt şi lipsiţi de posibilitate de a munci emigrează, ca şi Garcia, în America de Sud. Şi tot ca şi el îngroaşă numărul disperaţilor care nu se mai pot — n-au cu ce şi pentru ce — întoarce în mijlocul familiilor lor.

Rămas bun Garcia? Nu. La revedere! Căci în ţara ta, poporul se frămîntă şi condus de cei mai buni fii ai lui va reuşi să-şi recapete libertatea şi dreptul pentru muncitori şi ţărani la o viaţă fără chin şi lacrimi.

MARIA ARSENE

R. P. D. COREEANĂ — Oamenii muncii vor întîmpina cu căldură pe N. S. Hruşciov

PHENIAN (Agerpres). — Corespondentul TASS, V. Kulaevski, transmite: Oamenii muncii din R.P.D. Coreeană se pregătesc să-l întîmpine cu căldură pe N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., prim-secretar al C.C. al P.C.U.S..

În legătură cu apropiata vizită a lui N.S. Hruşciov, în aceste zile la ambasada sovietică din Phenian sosesc telegrame şi scrisori din partea colectivelor întreprinderilor industriale în care se exprimă sentimente de prietenie faţă de poporul sovietic frate. În telegrama muncitorilor de la Uzina de tractoare din Kian (provincia Phenianul de sud) se spune: „Întregul nostru colectiv a întîmpinat cu o bucurie nemărginită ştirea sosirii în ţara noastră într-o vizită de prietenie a preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N.S. Hruşciov. Exprimînd convingerea fermă că vizita de prietenie a tovarăşului Hruşciov va întări şi mai mult prietenia şi unitatea dintre popoarele celor două ţări, invităm din toată inima pe preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. ca în timpul călătoriei sale prin ţara noastră să viziteze neapărat Uzina de tractoare din Kian".

Telegrame şi scrisori cu conţinut asemănător s-au primit din partea colectivelor de muncitori de la alte întreprinderi din ţară, printre care de la muncitorii Fabricii de produse ceramice din oraşul Kanso, de la Oţelăria din Kansen, de la Fabrica de instrumente din Sopcihon. Apropiata vizită a lui N.S. Hruşciov în Coreea populară a trezit pretutindeni în rîndul oamenilor muncii un val de avînt în muncă.

„Vom întîmpina pe oaspetele drag din marea ţară vecină cu succese în muncă", declară în unanimitate oamenii muncii din Coreea populară care păşeşte cu încredere spre viitorul luminos în familia unită a ţărilor socialiste.

R. D. Vietnam

La Dien Bien Phu, după 6 ani...

Vizitatorul care n-a mai fost aproximativ şase ani la Dien Bien Phu şi poposeşte azi aci, fără îndoială că nu mai recunoaşte locurile. Urmele războiului din R. D. Vietnam au fost repede şterse. Vîjîitul motoarelor, cîntecele şi glasurile vesele ale muncitorilor au înlocuit cu totul vacarmul bombelor de odinioară, noile plantaţii au şters pîlniile de obuze.

In primele zile ale anului 1958, una dintre formaţiile de luptă ale Armatei populare vietnameze care contribuiseră din plin la obţinerea victoriei a primit ordinul să revină în aceste locuri — de data aceasta cu scopul de a lucra pămînturile lăsate în paragină. Pe foştii ostaşi îi aşteptau aci mari greutăţi. Dar soldaţii — care înainte de a îmbrăca haina militară fuseseră în cea mai mare parte ţărani — erau ferm hotărîţi să-şi îndeplinească cu cinste sarcina ce le fusese încredinţată şi care de altfel le era atît de familiară. Ei au trecut la deminarea pămînturilor au construit numeroase clădiri, ridicînd dormitoare, cantine, remize, ateliere etc. In sate de asemenea a început munca de reconstrucţie.

Puţin cîte puţin regiunea Dien Bien Phu renăscu la viaţă. O atmosferă plină de entuziasmul muncii socialiste domină azi pretutindeni în această regiune. Pe coline, se văd numeroase case noi. Un rezervor cu o capacitate de 2 milioane de metri cubi de apă se înalţă falnic: începe irigarea a 700 de hectare...

Marea fermă de stat ce a fost înfiinţată la Dien Bien Phu produce azi porumb, trestie de zahăr, soia, cartofi şi altele. In 1959 au fost redate agriculturii în regiunea respectivă încă 400 de hectare, anul acesta alte 900 ha. Alături de culturile timpurii, plantele industriale au îmbogăţit văile fermei de la poalele munţilor. Turmele de animale cresc rapid şi în mare număr. Se impune amenajarea de noi păşuni pe versanţii munţilor din apropiere.

In regiune au luat fiinţă numeroase cooperative agricole de producţie.

Pe măsură ce cooperativizarea agriculturii se intensifică, creşte nivelul de trai al oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii. In 1959, venitul mijlociu crescuse deja în mare măsură, faţă de 1955.

Muncitorii fermei, ca şi ţăranii din împrejurimi au părăsit vechea concepţie individuală despre muncă. Munca în colectiv şi-a dovedit din plin superioritatea. Aproape în toate satele învecinate fermei, au fost create comisii care studiază metodele noi pentru creşterea producţiei agricole.

Şi pe plan cultural s-a făcut un mare pas înainte. Numeroase ansambluri de cîntece şi dansuri şi alte formaţii artistice au fost constituite între timp; filmele — lucru cu totul necunoscut ţăranilor odinioară — sînt vizionate de un număr tot mai mare de locuitori.

Se desfăşoară o luptă dîrză împotriva analfabetismului.

De curînd a fost construită o uzină hidroelectrică care trebuie să înlocuiască pe viitor grupul electrogen ce furnizează curent în regiune. Inaugurarea, ce a avut loc nu de mult, a atelierelor mecanice, contribuie pe de altă parte la dezvoltarea economiei regiunii. Infiinţarea acestora va contribui în bună măsură la mecanizarea lucrărilor agricole într-o regiune unde secole de-a rîndul uneltele cîmpului au fost numai de lemn.

Filmul, odinioară necunoscut în satele R.D. Vietnam, pătrunde pretutindeni azi, prin caravanele cinematografice, cît şi prin sălile de cinema propriu zise. In fotografie: instalarea aparatului şi panoului unei caravane cinematografice.

Pe SCURT

● **Overton Brooks, preşedintele comisiei de cercetări spaţiale a Camerei Reprezentanţilor din S.U.A., a declarat zilele trecute că „Statele Unite sînt în unele privinţe cu şase ani în urma Uniunii Sovietice în cursa spaţiului cosmic".**

● *In luna iulie a.c., costul vieţii în Statele Unite a înregistrat un nou record, fapt care se datoreşte în primul rînd creşterii preţurilor la produsele alimentare. După cum relatează agenţia Reuter, pe lîngă produsele alimentare se observă o continuă creştere şi la preţurile medicamentelor şi ale altor mărfuri de primă importanţă.*

● Răspunzînd chemării adresate de organizaţiile Tineretului liber german (R.D.G.), peste 190.000 de tineri au plecat la sate la sfîrşitul săptămînii pentru a da ajutor la strîngerea recoltei de către ţăranii colectivişti.

● **După cum relatează agenţia „France Presse", alegerile parlamentare din Iran s-au desfăşurat intr-o atmosferă de presiuni politice şi represiuni poliţieneşti. Autorităţile guvernamentale au silit pe ţărani şi păturile sărace ale populaţiei de la oraşe să voteze pentru candidaţii partidului de guvernămînt Melliun. Numeroşi candidaţi independenţi au cerut să se anuleze rezultatele alegerilor.**

● *Incepînd de la 25 august, la Leopoldville, capitala Republicii Congo, se desfăşoară Conferinţa statelor independente din Africa, la nivelul miniştrilor afacerilor externe. Participanţii la Conferinţă discută problema uneltirilor agresive ale cercurilor imperialiste împotriva independenţei şi integrităţii de stat a Republicii Congo. Ei vor examina sarcinile care stau în faţa tinerelor ţări din Africa în vederea colaborării între ele.*

● **În porturile Angliei staţionează în prezent 181 de vase din cauza grevei marinarilor care continuă lupta revendicativă, cerînd majorarea salariilor şi reducerea săptămînii de lucru. Greva marinarilor englezi continuă, greviştilor alăturîndu-li-se noi echipaje de pe alte vase.**

● Zilele trecute, la Berlin a fost dat publicităţii un comunicat în care se arată că Ministerul Securităţii de Stat al Republicii Democrate Germane, dispune de documente ale unor organe americane de spionaj din R.F.G. şi din Berlinul Occidental care dovedesc activitatea lor de spionaj şi subminare împotriva R. D. G. şi a altor ţări socialiste. În baza acestor documente, organele securităţii de stat ale R.D.G. au arestat în ultimul timp 147 de agenţi ai spionajului american.

O frumoasă serbare cultural-sportivă la Videle

Cînd am ajuns în pădurea din satul Blejeşti, comuna Videle, serbarea cultural-sportivă era în toi. Pe o estradă amenajată de tinerii din Videle, evolua brigada artistică de agitaţie a căminului cultural din comuna Clejani. Artiştii amatori prezentau o serie de cuplete muzicale, prin care arătau realizările cultural-sociale înfăptuite în anii regimului de democraţie populară în comuna lor. Apoi am urmărit taraful de muzicanţi al căminului cultural din satul Blejeşti, echipa de dansuri populare a căminului cultural din comuna Flămînda, a cărei interpreţi — tineri ţărani întovărăşiţi — au ţinut să arate că numele comunei lor, căpătat pe vremea burgheziei, nu se mai potriveşte astăzi, cînd ţăranii muncitori îşi făuresc o viaţă nouă. În comuna lor s-au realizat în ultimii ani multe lucruri frumoase. Însă-şi existenţa căminului cultural şi al echipei artistice ne demonstrează acest lucru. Cei prezenţi la manifestarea cultural-sportivă din pădurea Blejeşti au admirat suita de dansuri populare prezentată de formaţia artistică din comuna Flămînda.

Programul artistic era bogat şi pe rînd au evoluat diferite ansambluri muzicale ca şi echipe de dansuri, îmbrăcate în frumoase costume naţionale. Fiecare număr din program era răsplătit cu aplauze de numeroşii spectatori, de ţăranii colectivişti şi întovărăşiţi din Mîrşa, Clejani, Cartojani, Siliştea, Blejeşti şi Videle.

O dată cu programul artistic s-au desfăşurat şi o serie de întreceri sportive. Trebuie să precizăm că aceste întreceri aveau loc în cadrul etapei raionale a concursului cultural-sportiv, *organizat de Comitetul Central U.T.M. şi Consiliul General U.C.F.S. De la prima etapă şi pînă la faza raională s-au întrecut în cadrul concursurilor sportive un număr de aproape 7.000 de tineri. Ei au participat la întrecerile de fotbal, volei, tir, popice şi atletism. Cu acest prilej s-au evidenţiat asociaţiile sportive din Roata şi Siliştea, care au creat echipe de volei şi au amenajat noi terenuri de volei.*

Iată acum cîteva aspecte şi rezultate tehnice de la etapa raională.

Pe terenul de sport „Unirea" din Videle, recent amenajat în parcul din comună, 4 echipe de fotbal şi-au disputat întîietatea, oferind partide disputate cu multă ardoare. Remarcăm, în special, meciul dintre formaţiile Unirea-Siliştea *şi* Flamura Roşie-Clejani, *cîştigat de prima echipă cu 2—0. La volei, tinerii sportivi de la* Unirea-Videle *au întrecut în finală cu 3—2, pe* Voinţa-Roata. *Nu mai puţin interesante au fost şi întrecerile de atletism, la care s-au remarcat tinerii* Grigore Mîntescu, S. Grătianu, Adrian Scînteie, Viorica Ene, Elena Marinescu, Veronica Dima.

La concursurile de tir şi popice, pe primele locuri s-au clasat Mariana Badea, Mihai Rădulescu, Mihai Roth.

M. LERESCU

In satele regiunii Baia Mare

Trebuie intensificată activitatea la oină

Oina, — sportul nostru naţional este practicat cu un deosebit interes de tinerii din comunele şi satele regiunii Baia Mare. Acest lucru se remarcă în special acolo unde consiliile raionale U.C.F.S. şi asociaţiile sportive se preocupă şi organizează diferite competiţii de masă ca şi campionate raionale.

De pildă, recent, în raionul Şomcuţa Mare s-a organizat un campionat cu 6 echipe şi o competiţie dotată cu „Cupa de vară", care s-au bucurat de un frumos succes, iar în raionul Lăpuş, cu prilejul organizării „duminicilor sportive", au avut loc şi concursuri de oină, la care au participat numeroşi tineri din mediul sătesc.

Sînt însă şi consilii raionale U.C.F.S. care nu acordă o atenţie mai mare activităţii la oină. Ba ceva mai mult, în unele raioane din regiunea Baia Mare, la începutul anului, în calendarul sportiv, nu s-a prevăzut nici o competiţie de oină deşi sînt o serie de maeştri ai sportului şi numeroase elemente tinere care sînt dornice să practice această frumoasă disciplină sportivă.

Analizînd aceste aspecte, consiliul regional U.C.F.S. Baia Mare, a hotărît să se organizeze în toate raioanele, campionate la care să participe un număr mare de echipe.

De asemenea, se va organiza o competiţie regională dotată cu o cupă, la care vor participa echipele campioane pe raion. După desfăşurarea acestor întreceri se vor selecţiona cei mai buni jucători care vor reprezenta regiunea Baia Mare la competiţia jubiliară pe ţară — 10 ani de la primul campionat republican — organizată de Federaţia romînă de oină, — competiţie ce se va desfăşura în zilele de 15 şi 16 octombrie.

L. M.

Carnet extern

Cînd spionajul devine politică de stat

Ştirea înapoierii pe pămînt a navei-satelit sovietice care străbătînd 700.000 kilometri în spaţiul cosmic a coborît cu succes în regiunea stabilită, a fost apreciată pretutindeni pe glob ca o victorie fără precedent a ştiinţei şi tehnicii sovietice, în cucerirea cosmosului. „Intreaga lume — scria ziarul Sunday Times — admiră cu sinceritate această uimitoare realizare. Literatura ştiinţifico-fantastică a încetat de a mai fi fantastică".

Cu o pricepere uimitoare oamenii de ştiinţă sovietici au deschis o nouă eră în cucerirea Cosmosului, au pus la îndemîna omenirii posibilitatea foarte apropiată a zborului în spaţiul interplanetar şi a înapoierii în siguranţă pe Pămînt.

Dar dacă pentru lumea întreagă noul succes al oamenilor de ştiinţă sovietici în explorarea spaţiului cosmic este o dovadă în plus a avansului incontestabil pe care U.R.S.S. îl are în acest domeniu faţă de S.U.A., preşedintele Eisenhower, iritat peste măsură în aceste zile, s-a grăbit să afirme că în ceea ce priveşte cercetarea Cosmosului Statele Unite s-ar afla înaintea tuturor ţărilor din lume.

Cum se împacă însă această afirmaţie cu realitatea?

Este adevărat că cercurile militariste din S.U.A. fac mari eforturi pentru a perfecţiona tehnica explorării spaţiului cosmic. Dar progresele lor sînt foarte palide, iar cît priveşte scopurile, acestea sînt departe de a fi paşnice. Organele de informaţii de sub comanda lui Allan Dulles, crunt dezamăgite de insuccesul avionului „U-2" îşi pun acum mari speranţe în spionajul cosmic.

De curînd, în ziarul „Wall-Street Journal" se scria: „Acum, cînd Rusia a demonstrat că poate doborî avioanele americane de spionaj, Statele Unite vor grăbi elaborarea unei noi metode de a privi îndărătul cortinei de fier— cu ajutorul sateliţilor artificiali. Fără zarvă, cu multă precauţiune, pentru a evita noi emoţii, Pentagonul studiază posibilitatea creării satelitului „Samos" pentru culegerea de informaţii. Această lună în miniatură va fi înzestrată cu aparate — asemănătoare celor de televiziune — care să cerceteze teritoriul sovietic în timp ce satelitul va evolua pe orbită la sute de mile înălţime.

In arsenalul serviciului de spionaj american baloanele echipate cu aparate fotografice, mijloace de detectare şi aparate de radioemisie, avioanele de spionaj la mari înălţimi fac loc grabnic acum sateliţilor-spioni. Pe lîngă proiectul de lansare a satelitului „Samos" mai există şi proiectul altui satelit denumit „Midas". Scopurile satelitului-spion „Midas" este de a urmări cu ajutorul unui aparataj cu raze infraroşii lansarea rachetelor balistice şi de a raporta despre aceasta centrelor de spionaj american. Aparatajul de pe „Midas", întrece în greutate aparatajul oricărui alt satelit american.

Politica spionajului total american reprezintă un foarte grav pericol pentru cauza păcii. Recentele experienţe americane cu sateliţii „Discoverer" nu au de fel un caracter paşnic. Insuşi corespondentul agenţiei „United Press Internaţional" scrie că, după cum au declarat reprezentanţii forţelor militare aeriene ale S.U.A., scopul lor este „de a perfecţiona lansarea, plasarea pe orbită şi înapoierea cabinelor sateliţilor artificiali-spioni".

După cum se vede, Statele Unite şi-au asumat rolul nedemn, perfid, de a face din cea mai mare cucerire a ştiinţei şi tehnicii mondiale, o ruşinoasă armă de spionaj, de acţiuni provocatoare.

L. DRAJNA

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti. telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".